

ความงามในความเบลอ

Beauty In Blur

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2560 - 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
จิตรกรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

..... กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร กงคา)

..... กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)

..... กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มล. โอภาสจรัส นันทวัน)

..... กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว)

..... กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

..... กรรมการ (อาจารย์ณัฐณรีณ บัวลอย)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ จันทร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มล. โอภาสจรัส นันทวัน)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ความงามในความเบลอ
	Beauty in Blur
ชื่อ	นายวีรภัทร แก้วเพ็ง
รหัสนักศึกษา	57020519
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560 - 2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร. มล. โอภาจรีส นันทวัน

บทคัดย่อ

ความสวยงามในอุดมคติของสังคมทั่วไปส่วนใหญ่คือความชัดเจนไม่ว่าจะเป็นการถ่ายภาพที่ชัดเจนหรือการดูภาพยนต์ที่คมชัดแต่ในความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้าความสวยงามไม่จำเป็นต้องชัดเจนเสมอไป ความไม่ชัดเจนอาจทำให้ตัวเราได้เห็นสิ่งที่ใหม่ก็เป็นได้ เช่น แสง สี ที่ผิดรูปองค์ประกอบที่ผิดเพี้ยนไปทั้งนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ทางสุนทรียศาสตร์ที่พบเจอของตัวเอง

ข้าพเจ้ามีปัญหาทางด้านสายตาที่ทำให้สายตาหรือการมองเห็นไม่ค่อยชัดทำให้จำหน้าบุคคลหรือเพื่อนนั้นเดือนกลางจากระยะการมองเห็นเป็นภาพซ้อนและเบลอการที่มองกลุ่มคนเยอะๆ ทำให้ไม่โฟกัสมองไม่เห็นรายละเอียดของผู้คนนั้นไม่ชัดเจนทำให้ผู้คนหน้าเนียนสีส้นสวยงามที่เกิดจากการไหลรวมกันของรูปทรงที่บิดเบี้ยวและสีบรรยากาศรอบข้างทำให้เกิดความงามความไม่สมบูรณ์แบบของตัวข้าพเจ้าจึงอยากนำเสนอและถ่ายทอดความไม่สมบูรณ์ของภาพผ่านงานศิลปะด้วยรูปแบบของ painting โดยยึดหลักของศิลปะ expression เป็นเทคนิคการ paint เฉพาะของตัวข้าพเจ้าโดยวิธีการใช้ฝีแปรงให้ความเบลอจากการเคลื่อนให้ชุดสีเข้าหากันให้รู้สึกถึงความไม่ชัดเจน

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์ ความงามในความเบลอ นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มถ. โอภาสจรัส นันทวัน ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหา ตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้าซึ่งส่งผลให้งานได้ถูกพัฒนาขึ้นและสำเร็จลุล่วง สำหรับศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้นักศึกษารุ่นต่อไป เพื่อให้เป็นประโยชน์ไม่มากนักน้อยในการสร้างผลงานศิลปะ และขอขอบคุณครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านในภาควิชาจิตรศิลป์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

วีรภัทร แก้วเพ็ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	3
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากภาพถ่ายกลุ่มคน	3
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิต่างๆทางศิลปะ	4
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	13
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	14
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	14
3.2 กระบวนการสร้างงาน	24
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	25
4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม	25
4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	26
4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	38
บทที่ 5 บทสรุป	49
บรรณานุกรม	50
ภาพผลงานศิลปะ	51
ประวัติผู้เขียน	55

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. ภาพที่ 1 งานเทศกาลดนตรี	3
2. ภาพที่ 2 ศิลปิน สุรเดช วัฒนาประดิษฐ์ชัย	4
3. ภาพที่ 3 ศิลปิน อุมแบร์โต โบชชีโอนี	6
4. ภาพที่ 4 ศิลปิน cavaliere rosso	7
5. ภาพที่ 5 ศิลปิน cavaliere rosso	7
6. ภาพที่ 6 ศิลปิน ปิแยร์-โอดุสต์ รอนัวร์	9
7. ภาพที่ 7 ศิลปิน Claude Monet	10
8. ภาพที่ 8 ศิลปิน แอดการ์ เดอกา	12
9. ภาพที่ 9 ศิลปิน แอดการ์ เดอกา	13
10. ภาพที่ 10 ภาพต้นแบบชั้นที่1 ชุดที่ 1	14
11. ภาพที่ 11 ภาพต้นแบบชั้นที่2 ชุดที่ 1	15
12. ภาพที่ 12 ภาพต้นแบบชั้นที่3 ชุดที่ 1	15
13. ภาพที่ 13 ภาพต้นแบบชั้นที่4 ชุดที่ 1	16
14. ภาพที่ 14 ภาพต้นแบบชั้นที่1 ชุดที่ 2	17
15. ภาพที่ 15 ภาพต้นแบบชั้นที่2 ชุดที่ 2	17
16. ภาพที่ 16 ภาพต้นแบบชั้นที่3 ชุดที่ 2	18
17. ภาพที่ 17 ภาพต้นแบบชั้นที่4 ชุดที่ 2	18
18. ภาพที่ 18 ภาพต้นแบบชั้นที่1 ชุดที่ 3	19
19. ภาพที่ 19 ภาพต้นแบบชั้นที่2 ชุดที่ 3	20
20. ภาพที่ 20 ภาพต้นแบบชั้นที่3 ชุดที่ 3	20
21. ภาพที่ 21 ภาพต้นแบบชั้นที่4 ชุดที่ 3	21
22. ภาพที่ 22 ภาพต้นแบบชั้นที่5 ชุดที่ 3	21
23. ภาพที่ 23 ภาพต้นแบบชั้นที่6 ชุดที่ 3	22
24. ภาพที่ 24 ภาพต้นแบบชั้นที่7 ชุดที่ 3	22
25. ภาพที่ 25 ภาพต้นแบบชั้นที่8 ชุดที่ 3	23
26. ภาพที่ 26 เส้น	26
27. ภาพที่ 27 รูปทรง	27

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
28. พื้นผิว	27
29. พื้นผิว	28
30. รูปทรง	28
31. น้ำหนัก	29
32. ที่ว่าง	29
33. เส้น	30
34. รูปทรง	30
35. พื้นผิว	31
36. พื้นผิว	31
37. สี	32
38. น้ำหนัก	32
39. ที่ว่าง	33
40. เส้น	33
41. รูปทรง	34
42. พื้นผิว	34
43. พื้นผิว	35
44. พื้นผิว	35
45. น้ำหนัก	36
46. ที่ว่าง	36
47. สี	37
48. น้ำหนัก	37
49. วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ ชั้นที่ 1	38
50. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความหลากหลาย ผลงานชั้นที่ 1	39
51. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสมดุล ผลงานชั้นที่ 1	39
52. ภาพแสดงการวิเคราะห์สัดส่วน ผลงานชั้นที่ 1	40
53. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเป็นเด่น ผลงานชั้นที่ 1	40

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
54. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว ผลงานชั้นที่ 1	41
55. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความกลมกลืน ผลงานชั้นที่ 2	42
56. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความหลากหลาย ผลงานชั้นที่ 2	43
57. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสมดุล ผลงานชั้นที่ 2	43
58. ภาพแสดงการวิเคราะห์สัดส่วนผลงานชั้นที่ 2	44
59. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเป็นเด่นผลงานชั้นที่ 2	44
60. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว ผลงานชั้นที่ 2	45
61. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความกลมกลืน ผลงานชั้นที่ 3	46
62. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความหลากหลาย ผลงานชั้นที่ 3	46
63. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสมดุล ผลงานชั้นที่ 3	47
64. ภาพแสดงการวิเคราะห์สัดส่วน ผลงานชั้นที่ 3	47
65. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเป็นเด่น ผลงานชั้นที่ 3	48
66. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว ผลงานชั้นที่ 3	48
67. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1	52
68. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2	53
69. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3	54

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ความสวยงามในอุดมคติของสังคมทั่วไปส่วนใหญ่คือความชัดเจนไม่ว่าจะเป็นการถ่ายภาพที่ชัดเจนหรือการดูภาพยนตร์ที่คมชัดแต่ในความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้าความสวยงามไม่จำเป็นต้องชัดเจนเสมอไป ความไม่ชัดเจนอาจทำให้ตัวเราได้เห็นสิ่งที่ใหม่ก็เป็นได้ เช่น แสง สี ที่ผิดรูปองค์ประกอบที่ผิดเพี้ยนไปทั้งนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ทางสุนทรียศาสตร์ที่พบเจอของตัวเอง

ข้าพเจ้ามีปัญหาทางด้านสายตาที่ทำให้สายตาหรือการมองเห็นไม่ค่อยชัดทำให้จำหน้าบุคคลหรือเพื่อนนั้นเลื่อนกลางจากระยะการมองเห็นให้เห็นเป็นภาพซ้อนและเบลอการที่มองกลุ่มคนเยอะๆทำให้ไม่โฟกัสมองไม่เห็นรายละเอียดของผู้คนนั้นไม่ชัดเจนทำให้ผู้คนหน้าเนียนสีสันสวยงามที่เกิดจากการไหลรวมกันของรูปทรงที่บิดเบี้ยวและสีบรรยากาศรอบข้างทำให้เกิดความงาม ความไม่สมบูรณ์แบบของตัวข้าพเจ้าจึงอยากนำเสนอและถ่ายทอดความไม่สมบูรณ์ของภาพผ่านงานศิลปะด้วยรูปแบบ painting โดยยึดหลักของศิลปะ expression เป็นเทคนิคการ paint เฉพาะของตัวข้าพเจ้าโดยวิธีการใช้สีเปล่งให้ความเบลอจากการเกลี่ยให้ซูดสีเข้าหากันให้รู้สึกถึงความไม่ชัดเจน

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดความไม่ชัดเจนจากการรับรู้ของตัวข้าพเจ้าเองที่มองกลุ่ม คน ในระยะที่ ไม่ชัดเจนทำให้เกิดการเห็นรูปทรงแสงสีที่ผิดเพี้ยนไปโดยมีแสงสีรวมกันจนเกิดความงาม
- 1.2.2 ข้าพเจ้าต้องการสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกของความเป็นจิตรกรรมที่มีการผสมระหว่างกลุ่มคนและเทคนิคปิดเบลอเพื่อให้เห็นในพื้นที่เดียวกันอย่างลงตัว ด้วยแสง สี และบรรยากาศ
- 1.2.3 ข้าพเจ้าต้องการกระตุ้นให้ผู้ชมเกิดจินตนาการและความรู้สึกถึงสภาพแวดล้อมแบบใหม่ โดยไม่คำนึงถึงเรื่องราวหรือเนื้อหาแบบชัดเจนตายตัว

1.3 ขอบเขตของโครงการ

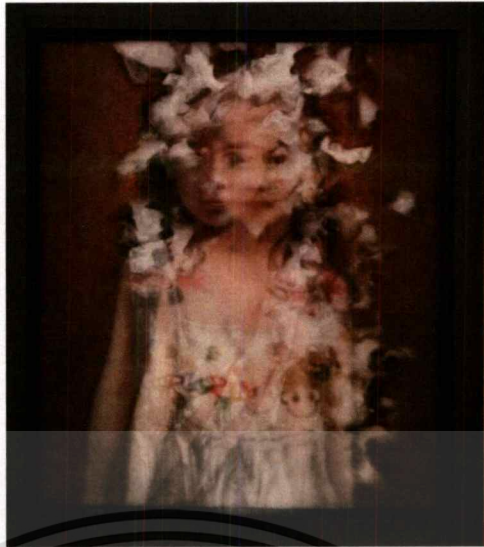
- 1.3.1 ข้าพเจ้านำเสนอผลงานในรูปแบบ Expressionism โดยการนำเอามุมมองที่พบเจอมา
สร้างสรรค์ ขึ้นใหม่ตามความรู้สึกและความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า
- 1.3.2 ข้าพเจ้าสร้างผลงาน โดยใช้เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ โดยการสร้างพื้นผิวจากฟู่กัน
- 1.3.3 ข้าพเจ้าต้องการกระตุ้นให้ผู้ชมเกิดจินตนาการและความรู้สึกถึงสภาพแวดล้อมแบบใหม่
- 1.3.4 กรรมวิธีจิตรกรรมสีน้ำมัน
จำนวนผลงานมี 3 ชิ้น

ขนาด 200 x 150 เซนติเมตร

ขนาด 200 x 150 เซนติเมตร

ขนาด 200 x 150 เซนติเมตร

ภาพที่ 2 “เด็กหญิง” สุรเดช วัฒนาประดิษฐ์ชัย

<http://www.rama9art.org/artisan/artdb/artists/home.php?p=profiles&name=Suradech%20>

Wattana

ศิลปินวัย 45 ปี ชาว จ.กาฬสินธุ์ ผลงานศิลปะชื่อ “เด็กหญิง” ได้รับแรงบันดาลใจมาจากเหตุการณ์ที่เด็กหญิงถูกทารุณกรรม ถูกปฏิบัติด้วยความรุนแรง ถูกทอดทิ้ง และต้องกลายเป็นเด็กเร่ร่อน เด็กหญิงในภาพที่สามารถแสดงอารมณ์ และความรู้สึกที่แตกต่างกันไป ตามแต่มุมมองและระยะห่างของผู้ชม สุรเดชสร้างขึ้นแสดงด้วยเทคนิคจิตรกรรมสีผสม มีการซ้อนทับภาพโดยนำผ้าระบายลูกไม้มาขึ้นระหว่างภาพ เพื่อให้ภาพเด็กผู้หญิงในหลายๆ มุมมองซ้อนทับกันอยู่

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิต่างๆทางศิลปะ

2.2.1 ลัทธิเอ็กเพรสชันนิสม์ (Expressionism)

ในยุคสมัยใหม่มีลัทธิทางศิลปะเกิดขึ้นมากมาย ซึ่งลัทธิต่างๆอาจจะเกิดจากวิถีชีวิตของคนในสังคมการเมืองอารมณ์ต่างๆ โดยมีหลายลัทธิที่เป็นลัทธิที่แสดงออกถึงสภาพความจริงของสังคมหนึ่งในลัทธิที่มีอิทธิพลต่อคนในสังคมคือเอ็กเพรสชันนิสม์(Expressionism)

เอ็กเพรสชันนิสม์หรือลัทธิสำแดงพลังอารมณ์หรือ ลัทธิแสดงพลังอารมณ์(Expressionism) คือขบวนการทางวัฒนธรรมที่เริ่มขึ้นในเยอรมนี เมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 วัตถุประสงค์ของขบวนการนี้คือการแสวงหาความหมายของ “ความรู้สึกมีชีวิตชีวา” (being alive) และประสบการณ์ทางอารมณ์แทนความเป็นจริงทางวัตถุ แนวโน้มของศิลปินกลุ่มนี้จะบิดเบือนความเป็นจริงเพื่อที่จะแสดงผลที่มีต่ออารมณ์ และเป็นศิลปะอัตวิสัย (subjective art form)ซึ่งหมายถึง มุมมองหรือความคิดเห็นของบุคคล โดยเฉพาะสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ความเชื่อ หรือความต้องการซึ่งอาจตรงข้ามกับความจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอ็กซ์เพรสชันนิสม์ปรากฏในงานศิลปะหลายรูปหลายแบบที่รวมทั้ง จิตรกรรม, วรรณกรรม, การละคร, ภาพยนตร์, สถาปัตยกรรม และ ดนตรี และมักจะเป็นคำที่มีนัยยะถึงอารมณ์รุนแรงภายใน (angst) และในช่วงเวลาเดียวกันกับที่กลุ่มโฟวิสม์ อุบัติขึ้นที่ฝรั่งเศสและเยอรมัน ก็มีกลุ่มเอ็กซ์เพรสชันนิสม์เกิดขึ้นมาใหม่เหมือนกัน ศิลปินที่มีชื่อเสียง เช่น รูโอด (Riolt) โคคอสกา (Kokoschka) เดียโก ริเวรา (Diego Rivera) และ บลูม (Blume)

โดยศิลปินกลุ่มนี้ได้รับอิทธิพลแนวคิด คตินิยมจาก ฟาน กอทท์ และ โกอแกง โดยตรงนั่นคือการแสดงออกถึงอารมณ์ภายในอันเร้าร้อนรุนแรง การใช้สีและการตัดเส้นรอบนอก เพื่อให้รูปทรงเด่นชัดและแข็งแกร่ง พวกเขาสะท้อนแนวคิดที่เกี่ยวกับสังคม และความเป็นจริงในสังคม ความประทับใจในธรรมชาติชาติลงนับพลังทั้งความรู้สึกรุนแรง บำระท่า เกลียคซัง ทารุณ ความเจ็บปวดทางร่างกาย ทรมาน นำเกลียดน่ากลัว เป็นการมองโลกในแง่ร้าย มีความเชื่อมั่น แสงสี การรับรู้โลกภายนอก ตอบสนองด้วยความรู้สึกของตนเอง(ศิลปะอัตวิสัย)ต่างจากโฟวิสม์ ซึ่งพวกเขาคิดว่า ศิลปกรรมของยุโรปโดยทั่วไปมีแนวโน้มการแสดงออกไปในด้านที่หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับความจริง ศิลปินต่างแสวงและปิดบังโลกแห่งความเป็นจริง คำนี้ถึงความงามแต่อย่างเดียว ทำให้มันดูสง่าเป็นของเข้าใจยาก ศิลปินทั้งสองกลุ่มไม่ได้ยึดแนวทางดั้งเดิม เรียกว่า พวกเขามีความคิดเป็นปฏิปักษ์ต่อความงามทางศิลปะก็ว่าได้ แล้วหันมาเสนองานที่กล้าเผชิญหน้าตรงๆระหว่างโลกและมนุษย์แต่การแสดงออกของทั้งสองกลุ่มก็มีแนวทางแตกต่างกับโฟวิสม์

เราอาจจะสรุปได้ง่ายๆว่า ศิลปะแบบเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ เป็นศิลปะที่แสดงออกถึงความรู้สึก หรืออารมณ์ที่รุนแรง โดยยึดหลักความจริงของสังคม สังคมที่โหดร้าย ไม่เพื่อฝัน อีกทั้งใช้สีที่ฉูดฉาดเพื่อแสดงอารมณ์ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งต่างจากลัทธิโฟวิสม์ ที่เน้นไปในทางเพื่อฝัน ปิดบังความจริงที่โหดร้าย ด้วยการเน้นไปที่ความงดงาม

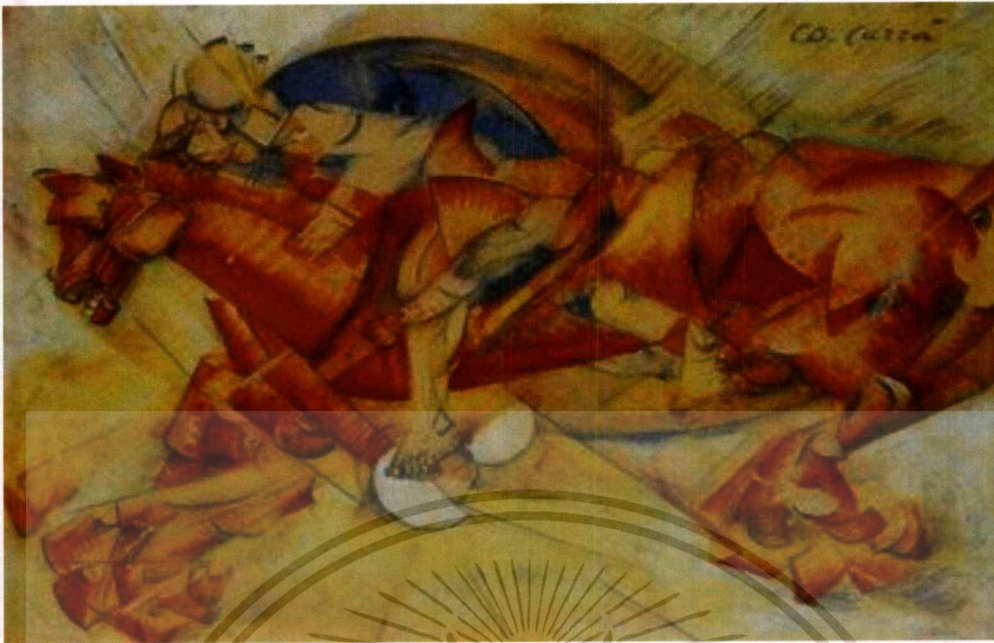
ภาพที่ 3 The City Rises 1911 oil on canvas อุมแบร์โต โบชชีโอนี

ที่มา <https://themomentum.co/%E0%B8%9F%E0%B8%B4%E0%B8%A7%E0%B9%80%>

ฟิวเจอร์ริสม์มีจุดมุ่งหมายในการปลดแอกอิตาลีจากสัมภาระแห่งอดีตอันหนักอึ้ง และประการสำคัญที่สุด ฟิวเจอร์ริสต์กลุ่มหลงในความเป็นชาตินิยมอย่างสุดโต่ง รวมถึงนิยมความรุนแรงและสงคราม แดงการณของฟิวเจอร์ริสม์กล่าวยกย่องสรรเสริญสงคราม ซึ่งพวกเขาเชื่อว่าทำให้โลกสะอาดปลอดโรคภัย พวกเขาเชิดชูลัทธิทหารและหลงใหลอุดมการณ์แห่งการทำลายล้าง อันจะนำมาซึ่งเสรีภาพและความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ

มารีเน็ตติกล่าวว่า “ผลงานศิลปะใดที่ปราศจากความรุนแรงไม่มีคุณสมบัติในการเป็นผลงานชั้นเลิศ” เขาเชิดชูการขบถ ดินรนและต่อสู้กับจารีตเก่าๆ ทางศิลปะ และยกย่องความทุกข์ยาก แม้แต่ความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นจากสงครามและความรุนแรง ซึ่งส่งอิทธิพลต่อการทำงานศิลปะในกระแสนี้อย่างมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4 "Horse and Rider or Red Rider (Il cavaliere rosso)"

ที่มา: <http://finratirat.blogspot.com/2015/02/Futurism.html>

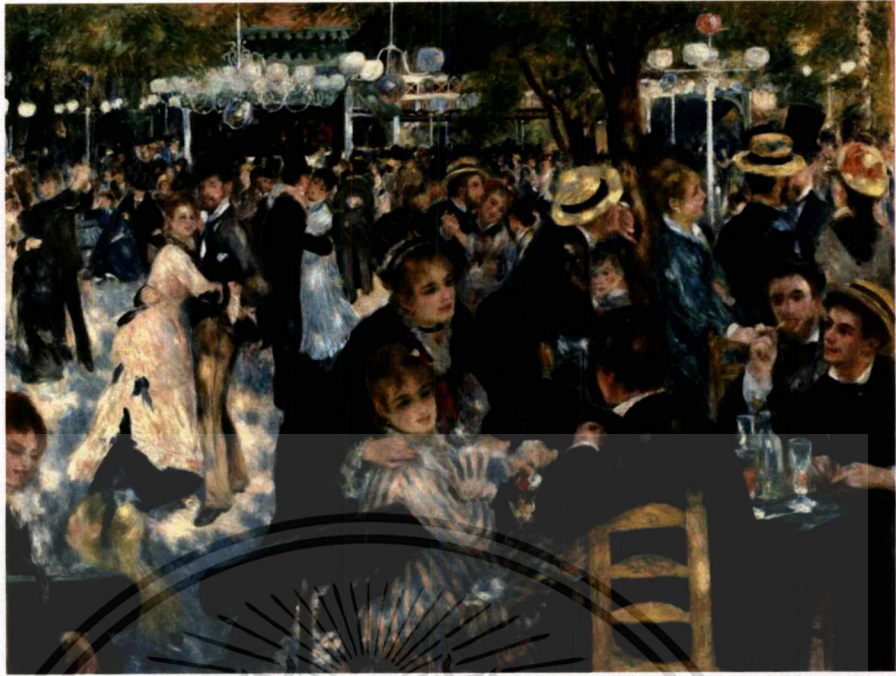
ภาพที่ 5 abstract speed + sound 1913-1914

ที่มา : <https://themomentum.co/%E0%B8%9F%E0%B8%B4%E0%>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังจากบทความตีพิมพ์ได้ไม่นาน ศิลปินรุ่นใหม่ของอิตาลีที่หลงใหลได้ปลื้มในแนวคิดนี้ก็ เข้ามาร่วมขบวนการไม่ว่าจะเป็นจิตรกรอย่าง อุมแบร์โต โบชชีโอนี (Umberto Boccioni) คาร์โล คาร์รา (Carlo Carrà) จาโคโม บัลลา (Giacomo Balla) จิโน เซอร์เวอร์รีนี (Gino Severini) รวมถึงนัก ประพันธ์เพลงอย่างลุยจิ รุสโซโล (Luigi Russolo) ฯลฯ ซึ่งศิลปินเหล่านี้ก็สมาทานแนวคิดของ มาริเน็ตติไปใช้กันอย่างเอิกเกริก ทั้งในงานทัศนศิลป์อย่างจิตรกรรม ประติมากรรม ไปจนถึงงาน ดนตรี รวมถึงแพร่หลายไปยังศิลปะและการออกแบบในแขนงอื่นๆ อย่างงานสถาปัตยกรรม งาน ออกแบบอุตสาหกรรม งานเซรามิก งานกราฟิกดีไซน์ งานออกแบบตกแต่งภายใน การละคร ภาพยนตร์ แฟชั่น และสิ่งทอ วรรณกรรม หรือแม้แต่การทำอาหารก็ยังมีปีแยร์-โอกุสต์ เรอ นัวร์ (ฝรั่งเศส: Pierre-Auguste Renoir; 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2383 - 3 ธันวาคม พ.ศ. 2462) เป็นจิตร กรชาวฝรั่งเศส เป็นที่รู้กันว่าเขาคือหนึ่งในศิลปินในกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์ที่ให้ความสำคัญกับการ ใช้สีที่สะท้อนอารมณ์ความรู้สึกของศิลปินในแบบฉบับผลงานของเรอเนอร์ส่วนมากจะเน้นที่ สวยงามอ่อนหวานของธรรมชาติและผู้หญิงภาพของเรอเนอร์ยังสะท้อนวิถีชีวิตและวิพากษ์ระบบ สักคินาของฝรั่งเศสช่วงปลายศตวรรษที่ 18

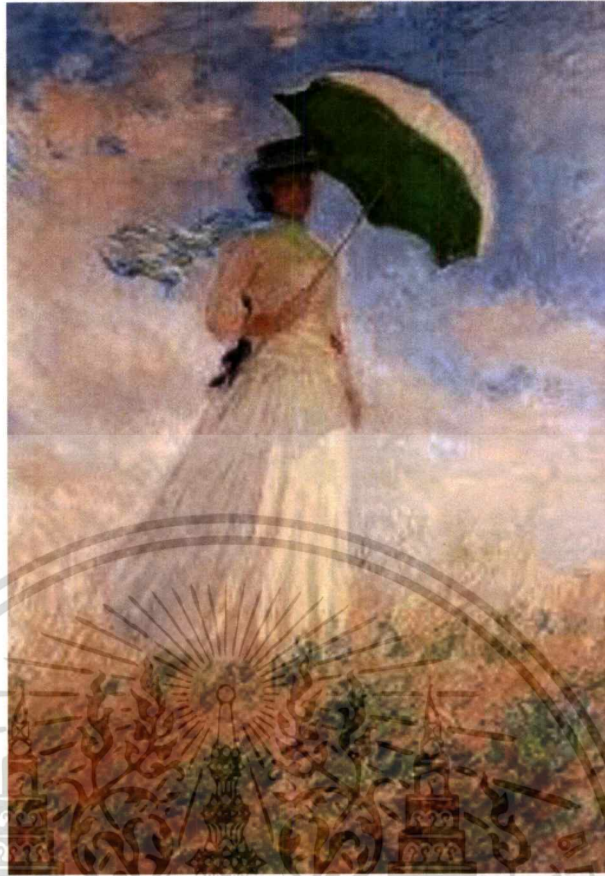
บิดาเป็นช่างตัดเสื้อเป็นบุตรคนที่ 6 จาก 7 คน ต่อมาในอายุ 23 ปี เรอเนอร์สมัครใจที่จะเป็น นักวาดภาพอิสระ เรอเนอร์เป็นจิตรกรที่ประสบความสำเร็จอย่างมาก เพราะเรอเนอร์เป็นผู้ที่ชอบ วาดภาพเปลือยในช่วง 1890 เป็นต้นไปเรอเนอร์จะวาดภาพเปลือยอย่างอิสระในช่วงที่เป็นไขข้อ อักเสบ ถึงจะนั่งรถเข็นหรือเอาผู้กันมาติดมือข้างหนึ่งไว้ก็ตาม เขาก็ให้คนอื่นระบายภาพให้ คำว่า "ดอกไม้" คือคำสุดท้ายที่เรอเนอร์ได้พูดก่อนที่จะเสียชีวิตในขณะที่เขาจัดเบบที่เขาเขียน เรอเนอร์ได้ เสียชีวิตอย่างสงบในวันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2462

ภาพที่ 6 การเดินรำที่มูแล็งเดอลากาเล็ตปีแยร์-โกลุสต์ เรอนัวร์ ค.ศ. 1876

<https://www.google.co.th/search?q=%E0%B8%9B%E0%B8%B5%E8C>

ภาพ Le Moulin de la Gallette เป็นภาพเขียนชิ้นสำคัญที่สุดชิ้นหนึ่งของสมัยอิมเพรสชันนิสม์ เป็นภาพบรรยากาศปลายวันอาทิตย์ที่พบทั่วไปที่มูแล็งเดอลากาเล็ต เขตมงมาต ในปารีส ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ปลายวันอาทิตย์ชนชั้นแรงงานในปารีสนิยมแต่งตัวกันอย่างสวยงามเพื่อออกไปสังสรรค์ เดินรำ กินของหวาน (galette) กันจนค่ำ งานชิ้นนี้ก็เช่นเดียวกับงานชิ้นอื่นๆของเรอนัวร์ที่เป็นงานแบบศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ที่เป็นภาพที่จับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงขณะหนึ่งของชีวิตจริงลักษณะของภาพเป็นการแสดงความสมบูรณ์ของรูปทรงและความอ่อนหวานของสีแปร่งและการแสดงแสงระยับของยามบ่าย เรอนัวร์ได้เขียนภาพเดียวกันนี้อีกภาพหนึ่งแต่มีขนาดเล็กกว่า (78 × 114 เซนติเมตร) ซึ่งมีการประมูลขายออกไปเมื่อปี 1990 ในราคา 78 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนภาพเดิมจัดแสดงอยู่ที่พิพิธภัณฑน์ออร์เซย์ในกรุงปารีสประเทศฝรั่งเศส

ภาพที่ 7 Claude Monet Woman with a Parasol

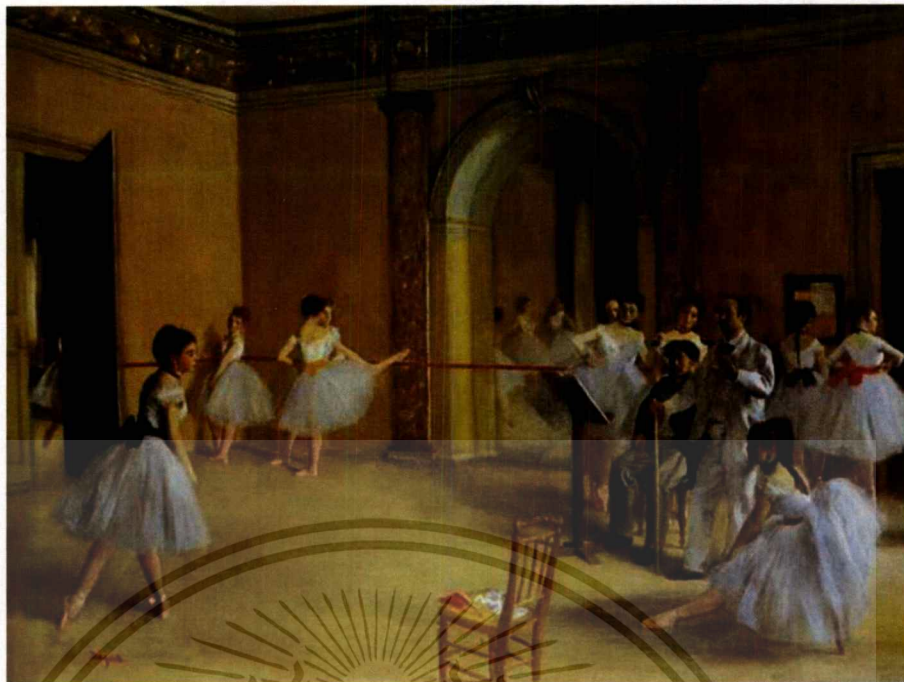
Claude Monet เป็นจิตรกรชาวฝรั่งเศส ผู้มีชีวิตอยู่ระหว่างปี ค.ศ. 1840-1926 เขาได้รับการยกย่องว่าเป็นหนึ่งในกลุ่มจิตรกรผู้บุกเบิกการวาดภาพในแนว Impressionism ในยุคต้นๆ การวาดภาพตามแนว Impressionism นั้นจะไม่เน้นที่รายละเอียดของภาพแต่จะเน้นที่อารมณ์และความประทับใจที่เกิดขึ้น ณ ขณะนั้น โดยการให้สีของภาพจะเป็นไปตามที่ตาของจิตรกรมองเห็น เช่น เรารู้ว่าปรกติใบไม้มีสีเขียว แต่ขณะที่ Monet วาดภาพใบไม้นั้นอาจเป็นตอนพลบค่ำและมีพายุฝน ซึ่งตาเขามองเห็นว่าใบไม้ขณะนั้นมีสีดำเขาก็จะวาดภาพใบไม้ออกมาเป็นสีดำ วิธีการวาดภาพแนว Impressionist นี้ถือเป็นการปฏิวัติต่องานจิตรกรรมแบบดั้งเดิมที่มีมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 12 และถูกต่อต้านอย่างรุนแรงจากสถาบันศิลปะของฝรั่งเศสและนี่เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผลงานภาพเขียนของ Monet ในช่วงแรกๆ ถูกวิจารณ์อย่างสาหัสเสียดสีและถูกต่อต้านซึ่งส่งผลให้เขาเป็นจิตรกรผู้ยากไร้ต้องเร่ขายภาพเขียนในราคาถูกลงๆ ไปทั่วปารีสอยู่นานกว่า 20 ปี

โมนेटเกิดเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน ค.ศ. 1840 บนชั้น 5 ของบ้านเลขที่ 45 ถนนเลออาฟวร์ต เขต 9 ในปารีสเป็นลูกชายคนที่สองของโกลด อาดอลฟ์ และลุย จุสติน โอเบอร์ผู้เป็นนักร้อง ทั้งสองคนเป็นชาวปารีสชั่วคนที่สอง โมนेटรับศีลจุ่มเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคมปีต่อมาที่วัดนอเทรอดาม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เดอโลเรต์ ในชื่อ อ็อสการ์ โกลด์เมื่อปี ค.ศ. 1845, ครอบครัวของ โมเนต์ย้ายไปเมืองเลอฮาฟวร์ (Le Havre) ในนอร์ม็องดีทางเหนือของฝรั่งเศสพ่อของโมเนต์อยากให้โมเนต์ทำกิจการร้านขายของชำของครอบครัวแต่โมเนต์อยากเป็นศิลปิน

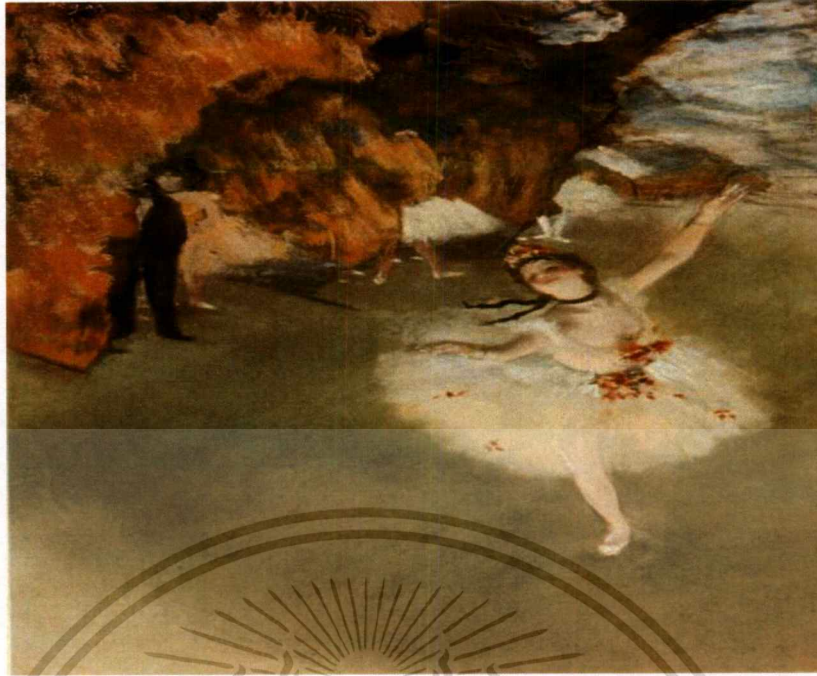
เมื่อวันที่ 1 เมษายน ค.ศ. 1851 โมเนต์ก็เข้าเรียนศิลปะที่โรงเรียนมัธยมศิลปะที่เลอฮาฟวร์ และเป็นที่รู้จักกันในฝีมือการเขียนรูปการ์ตูน (caricature) ด้วยถ่านที่โมเนต์ขายในราคา 10 ถึง 20 ฟรังก์ นอกจากนั้นโมเนต์ก็ยังเรียนการเขียนภาพเป็นครั้งแรกกับฌัก-ฟร็องซัว โอชาร์ด (Jacques-François Ochard) ผู้เป็นลูกศิษย์ของฌัก-หลุยส์ ดาวิด (Jacques-Louis David) ระหว่างปี ค.ศ. 1856-1857 โมเนต์พบยูจีน บูแดง (Eugène Boudin) ผู้เป็นจิตรกรและผู้ที่โมเนต์ถือว่าเป็นครูและเป็นผู้สอนให้โมเนต์วาดภาพด้วยสีน้ำมัน และสอนวิธีวาดภาพ “นอกสถานที่” (en plein air

แม่ของโมเนต์เสียชีวิตเมื่อวันที่ 28 มกราคม ค.ศ. 1857 เมื่อโมเนต์อายุได้ 16 โมเนต์ก็ลาออกจากโรงเรียนไปอยู่กับน้ามารี จอง เลอคาเดร (Marie-Jeanne Lecadre) ผู้เป็นแม่ยายและไม่มีลูกตนเองเอ็ดการ์ เดอกาส์ เกิดที่ปารีส เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2377 เขาเริ่มเรียนหนังสือที่โรงเรียนหลุยส์ - เลอ - กรองด์ ในระหว่าง พ.ศ. 2389 - 2396 และได้เข้าเรียนกฎหมายในปลาย พ.ศ. 2396 ต่อมาเขาได้รับอนุญาตให้เรียนศิลปะ และใน พ.ศ. 2398 เขาสอบเข้าโรงเรียนวิจิตรศิลป์ได้ และอยู่ภายใต้การดูแลของหลุยส์ - ลามอธ (Louis Lamothe) ผู้เป็นอดีตลูกศิษย์ขององเกรต์

ภาพที่ 8 Ballet Dancer (The Star) พ.ศ. 2419 แอดการ์ เดอกา

แอดการ์ เดอกา จิตรกร ประติมากร ช่างพิมพ์และช่างวาด ภาพที่เดอกาชอบวาดคือภาพนักบัลเลต์ ซึ่งเป็นมากกว่าครึ่งของงานเขียนทั้งหมดที่เดอกาทำ การวาดทำให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญของเดอกาถือกันว่าเป็นภาพเขียนที่อยู่ในบรรดาภาพเขียนมีลักษณะดีที่สุดในประวัติศาสตร์ศิลปะ เมื่อเริ่มอาชีพเดอกาต้องการจะเป็นจิตรกรประวัติศาสตร์คลาสสิก ประวัติศาสตร์คริสต์ ศาสนา ตำนานเทพเจ้าและเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่เพิ่งเกิดขึ้น ซึ่งเป็นภาพหญิงสาวที่กำลังเต้นอยู่เดอกาได้มองนักเต้นบัลเลต์ที่สเก็ทซ์จากที่สูง (bird's eye view) ศิลปินพิถีพิถันในการให้แสงและเงาจากแสงไฟที่พื้นเวทีส่องขึ้นมาจบบ้างการเต้นท่าทางของคาราบัลเลต์ส่วนที่เหลือเวทีเบื้องหลังเดอกาสนิยมแสดงลักษณะท่าทางของบุคคลในลักษณะที่เป็นธรรมชาติซึ่งต่างกับลักษณะการวางท่าที่สวยงามของผู้คนที่อยู่หน้าเวทีOyhoมุมมองของภาพในลักษณะใหม่ๆตลอดจนการจับภาพบุคคลที่เคลื่อนไหวและการใช้สีของศิลปินที่ใช้เป็นสีที่สดเข้มมีลักษณะเลื่อนไหลมากกว่าภาพนักบัลเลต์ในระยะแรกที่เน้นลักษณะลายเส้นการใช้สีสันระยะหลังจะใช้วิธีที่สว่างรื่นเรงคือสิ่งที่เดอกาสันใจศึกษามาตลอด

ภาพที่ 9 Dancers in Green Skirts, พ.ศ.2437 - 2442 แอดการ์ เดอกา

ประมาณสองทศวรรษต่อมา ภาพนักเต้นบัลเลต์ของเขา เช่น *Dancers in Green Skirts*, พ.ศ. 2437 - 2442 ในช่วงนี้เดอกาจะศึกษาทดลองการใช้สีที่สดเข้มมีลักษณะเลือนไหลที่มากกว่า ภาพนักเต้นบัลเลต์ในระยะแรกที่เน้นลักษณะลายเส้น (linear) ประกอบกับในช่วงนี้ศิลปินมีปัญหา ด้านสายตา สีสั่นในระยะหลังจะใช้วิธีที่สว่างรื่นเรียงดังที่ศิลปินเรียกว่า “ความเรีงรมย์สุดขีดของสี (des orgies de couleurs)”

2.3 แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้ามีปัญหาทางด้านสายตาที่ทำให้สายตาหรือการมองเห็นไม่ค่อยชัดทำให้จำหน้าบุคคลหรือเพื่อนนั้นเลือนลางจากระยะการมองทำให้เห็นเป็นภาพซ้อนและเบลอการที่มองกลุ่มคนเยอะๆ ทำให้ไม่โฟกัสมองไม่เห็นรายละเอียดของผู้คนนั้นไม่ชัดเจนทำให้ผู้คนหน้าเนียนสีสั่นสวยงามที่เกิดจากการไหลรวมกันของรูปทรงที่บิดเบี้ยวและสีบรรยากาศรอบข้างทำให้เกิดความงามความไม่สมบูรณ์แบบของตัวข้าพเจ้าจึงอยากนำเสนอและถ่ายทอดความไม่สมบูรณ์ของภาพผ่านงานศิลปะด้วยรูปแบบของ painting โดยยึดหลักของศิลปะ expression เป็นเทคนิคการ paint เฉพาะของตัวข้าพเจ้าโดยวิธีการใช้ฝีแปรงให้ความเบลอจากการเกลี่ยให้ชุดสีเข้าหากันให้รู้สึกถึงความไม่ชัดเจน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

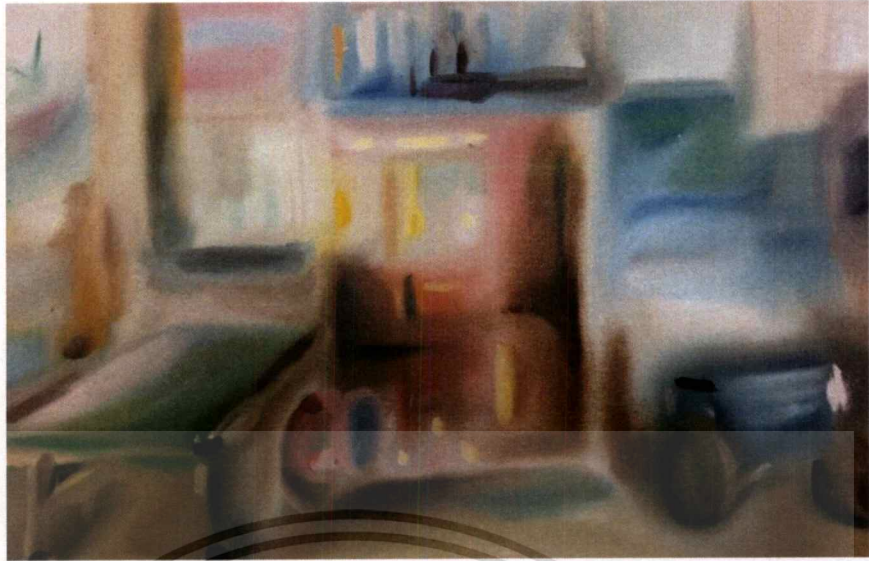
ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจิตรกรรมด้านเทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ แสดงออกด้วยการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ 2 มิติ โดยเน้นพื้นที่ รูปร่าง รูปทรง องค์ประกอบ การรวมกันของสีที่เกื้อยให้เข้าหากันของภาพที่ทำให้เกิดเป็นบรรยากาศของสีกลมกลืนกับภาพ ในผลงานศิลปะของตนเองจากประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้พบเจอจากการมองเห็นภาพที่ไม่ชัดเจนหรือประสบการณ์ของข้าพเจ้าแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกทัศนคติของข้าพเจ้าขั้นตอนการสร้างภาพร่างที่นำเสนอต่อคณะกรรมการศิลปนิพนธ์เพื่อเข้าสู่กระบวนการพัฒนาภาพร่างขึ้นมาเพื่อสร้างสรรค์เพื่อเป็นผลงานจิตรกรรมต่อไปซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานการสร้างสรรค์ผลงานดังต่อไปนี้

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

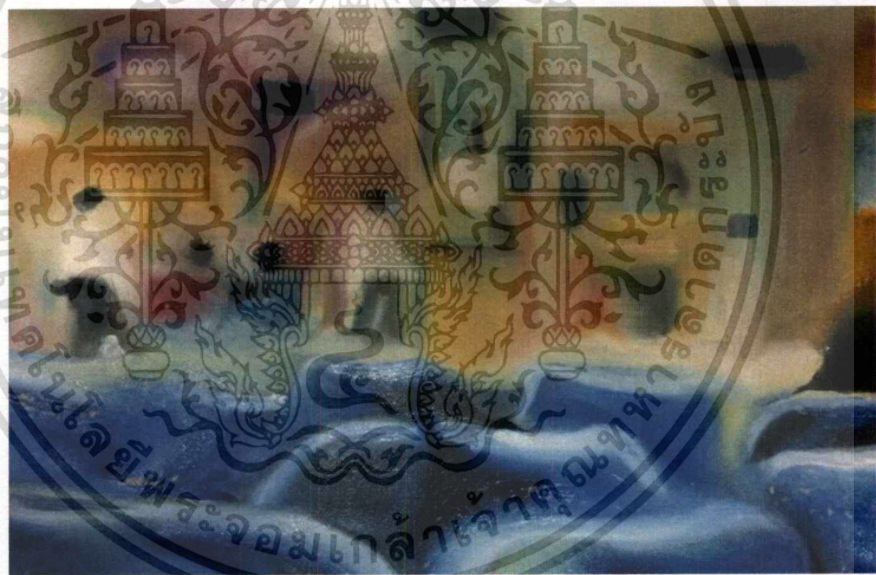
ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพที่ 10 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 11 ภาพร่างขึ้นที่ 2

ภาพที่ 12 ภาพร่างขึ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

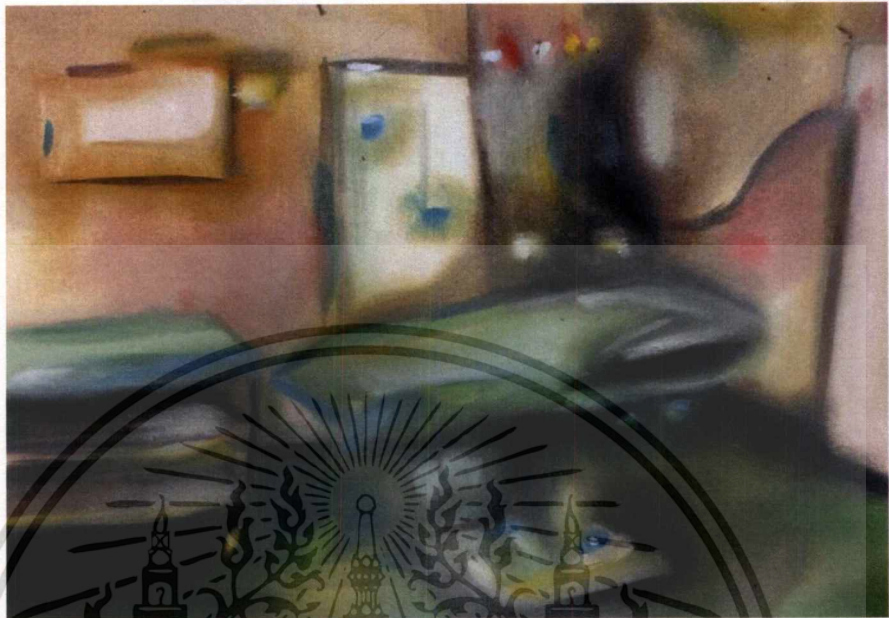
ภาพที่ 13 ภาพร่างจีนที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 1

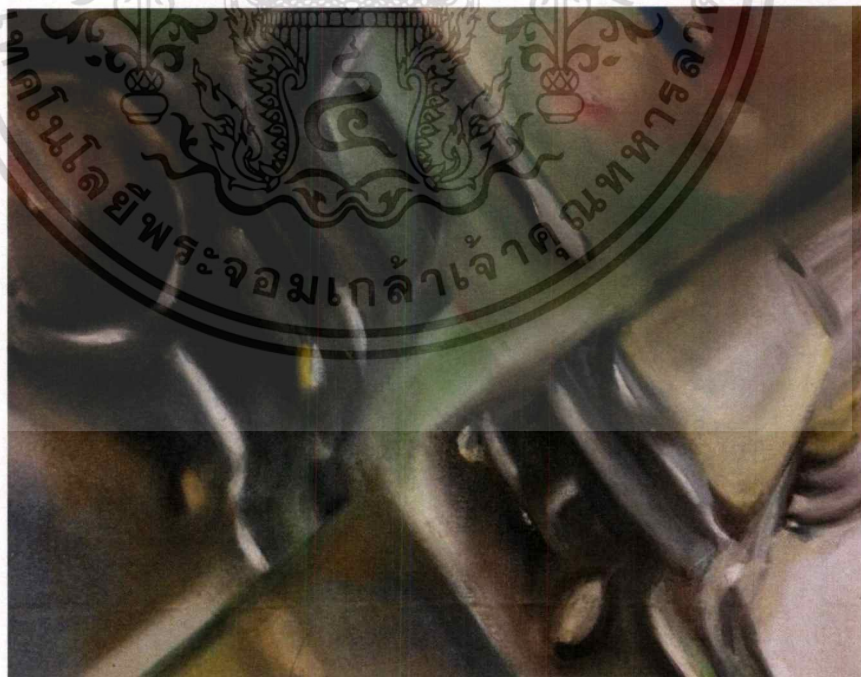
ข้าพเจ้านำเสนอภาพร่างจำนวน 4 ชิ้น ข้าพเจ้ามีทัศนคติต่อโรงพยาบาลและสถานที่ทาง
 รัฐบาลที่ถูกทะเลาะ คักยภาพภาพของตัว อาทิ เช่น อุปกรณ์เครื่องมือไม่เพียงพอและไม่มีของที่มี
 ประสิทธิภาพ การบริการล่าช้าไม่ทั่วถึงจากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในสถานทีนั้น ๆ ทำให้สถานทีนั้น
 ไม่เกิดประสิทธิภาพอย่างเต็มที่จึงส่งผลถึงผู้ที่เข้าไปใช้บริการต่อสถานที่ ความไม่ชัดเจนในตัวของ
 สถานที่ผ่านกระบวนการจิตกรรมในรูปแบบของการเบลอเพื่อแสดงถึงความไม่ชัดเจนของตัวที่ตั้ง
 สถานที่

ภาพร่างในงานชุดนี้มีปัญหาในการสร้างสรรค์ผลงานหลายจุด ทั้งภาพต้นแบบที่นำมาใช้ใน
 การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ที่นำมา ภาพนั้นมีความแตกต่างหรือมุมมองไม่ค่อยน่าสนใจการลงสี
 หรือชุดสียังไม่ดีไม่ค่อยเหมือนจากภาพต้นแบบงานจึงยังไม่สมบูรณ์

ภาพร่างชุดที่ 2

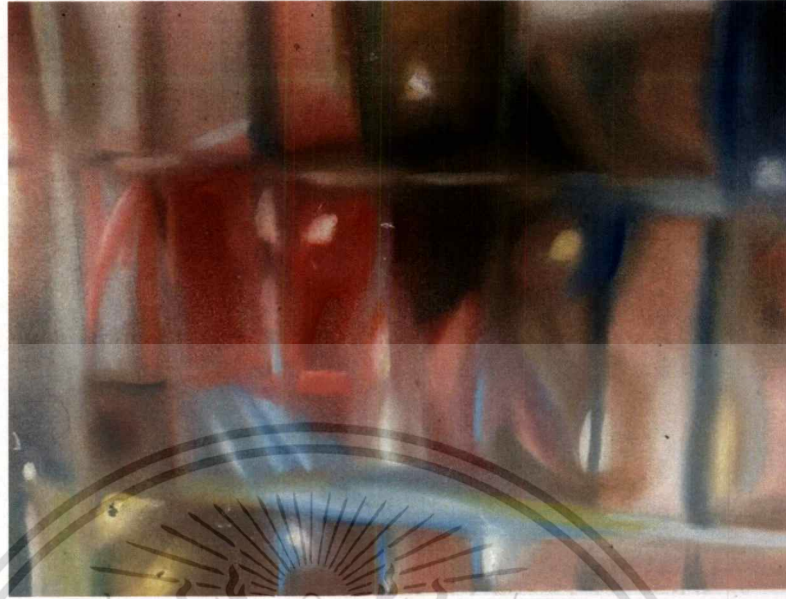

ภาพที่ 14 ภาพร่างชิ้นที่ 1

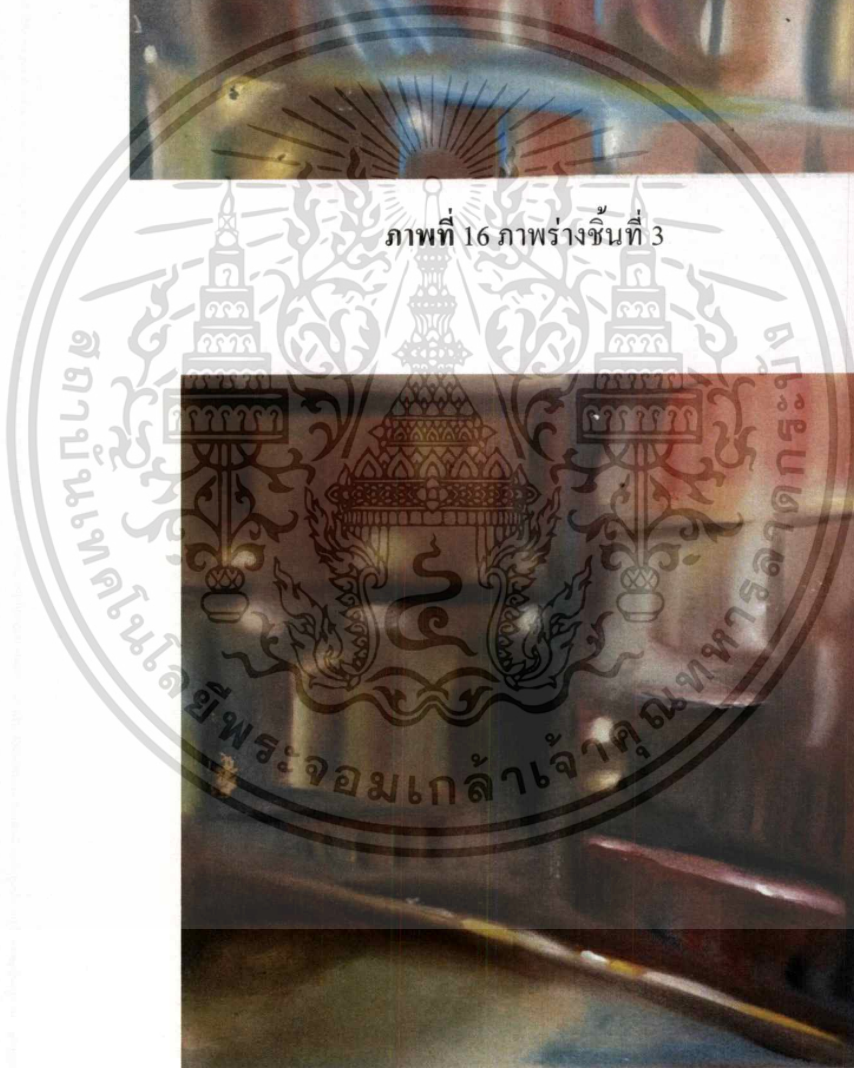

ภาพที่ 15 ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 16 ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพที่ 17 ภาพร่างชั้นที่ 4

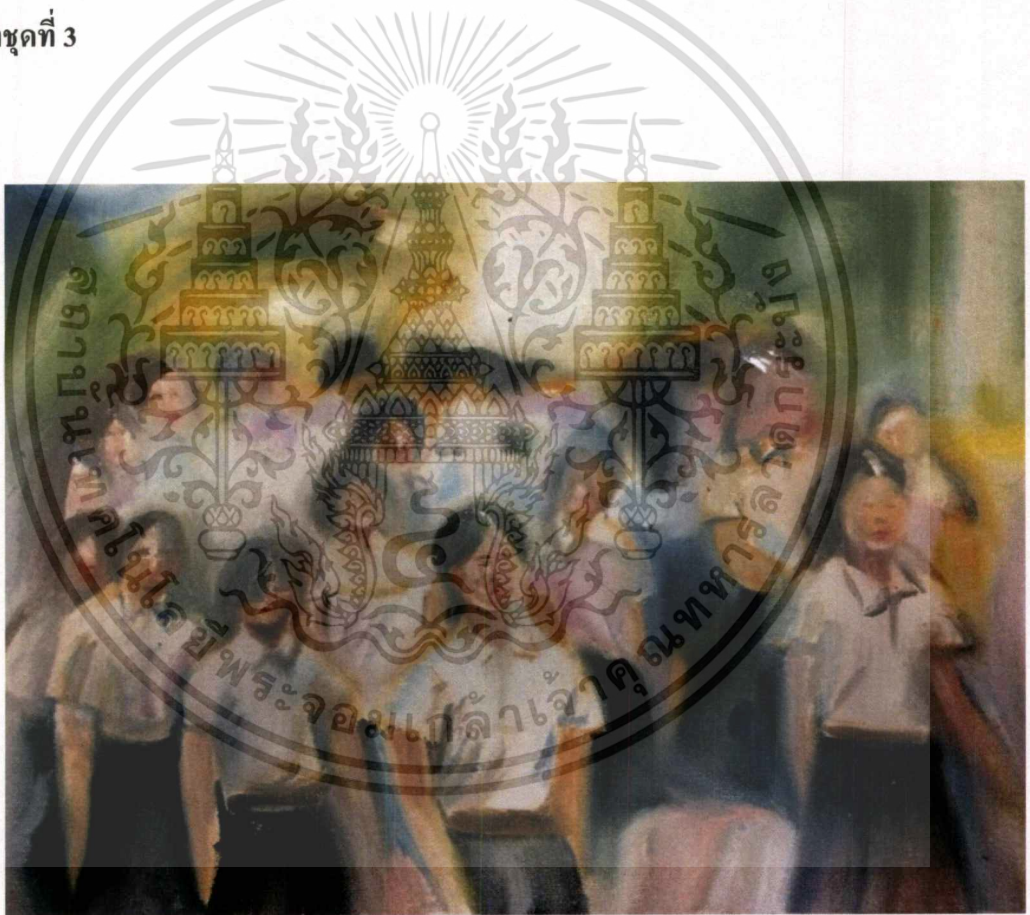
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ข้าพเจ้านำเสนอภาพร่างจำนวน 4 ชิ้น ข้าพเจ้ามีทัศนคติต่อสถานที่รัฐบาลที่ถูกละเอียด คัญภาพภาพของตัว อาทิ เช่น การช่วยเหลือที่ไม่ทั่วถึงอุปกรณ์เครื่องมือที่ชำรุดไม่แข็งแรงและ ไม่มีเครื่องมือที่ทันสมัย ข้าพเจ้าจึงนำเสนอความไม่ชัดเจนในตัวสถานที่ผ่านกระบวนการจิตรกรรม ในรูปแบบของการเบลอเพื่อแสดงถึงความไม่ชัดเจนของตัวสถานที่

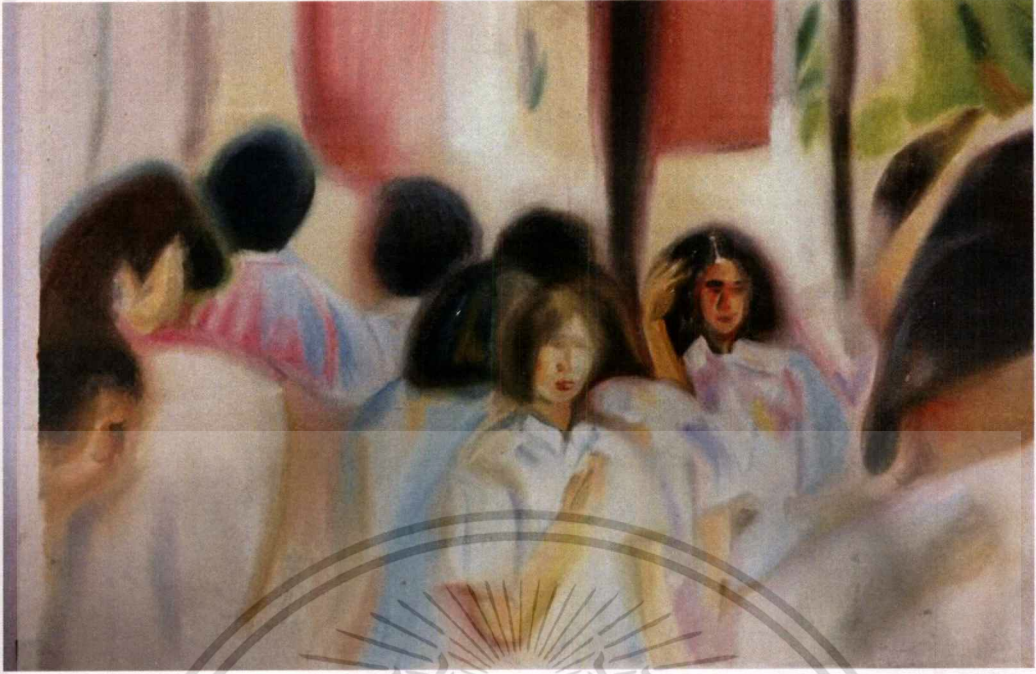
ภาพร่างในงานชุดนี้มีปัญหาในการสร้างสรรค์ผลงานหลายจุด ทั้งภาพต้นแบบที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ที่นำมา ภาพนั้นไม่ค่อยมีมุมที่แปลกและองค์ประกอบในภาพต้นแบบไม่ดีการลงสีหรือชุดสียังไม่ดีไม่ค่อยเหมือนจากภาพต้นแบบงานจึงยังไม่สมบูรณ์

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพที่ 18 ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

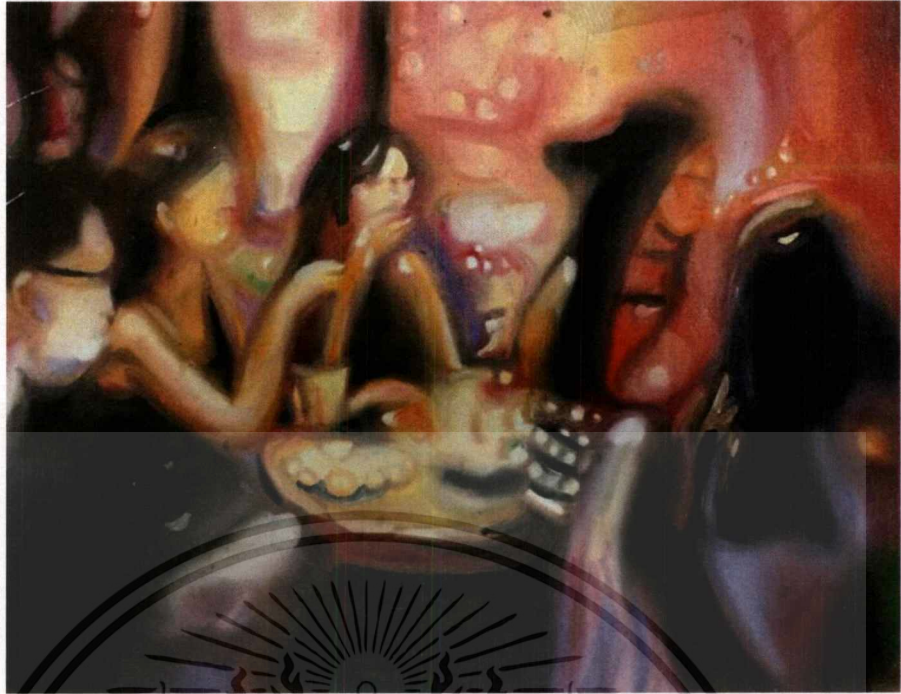

ภาพที่ 19 ภาพร่างชิ้นที่ 2

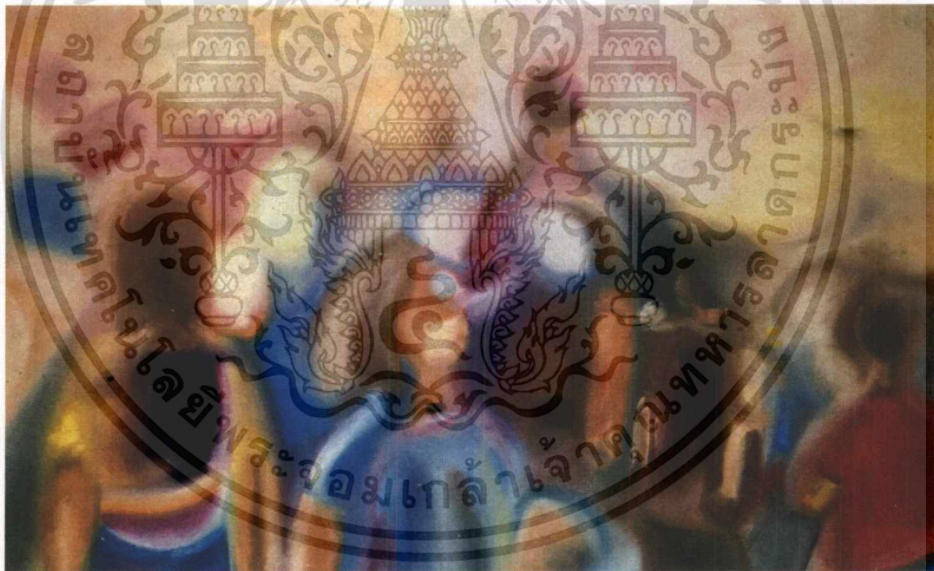

ภาพที่ 20 ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

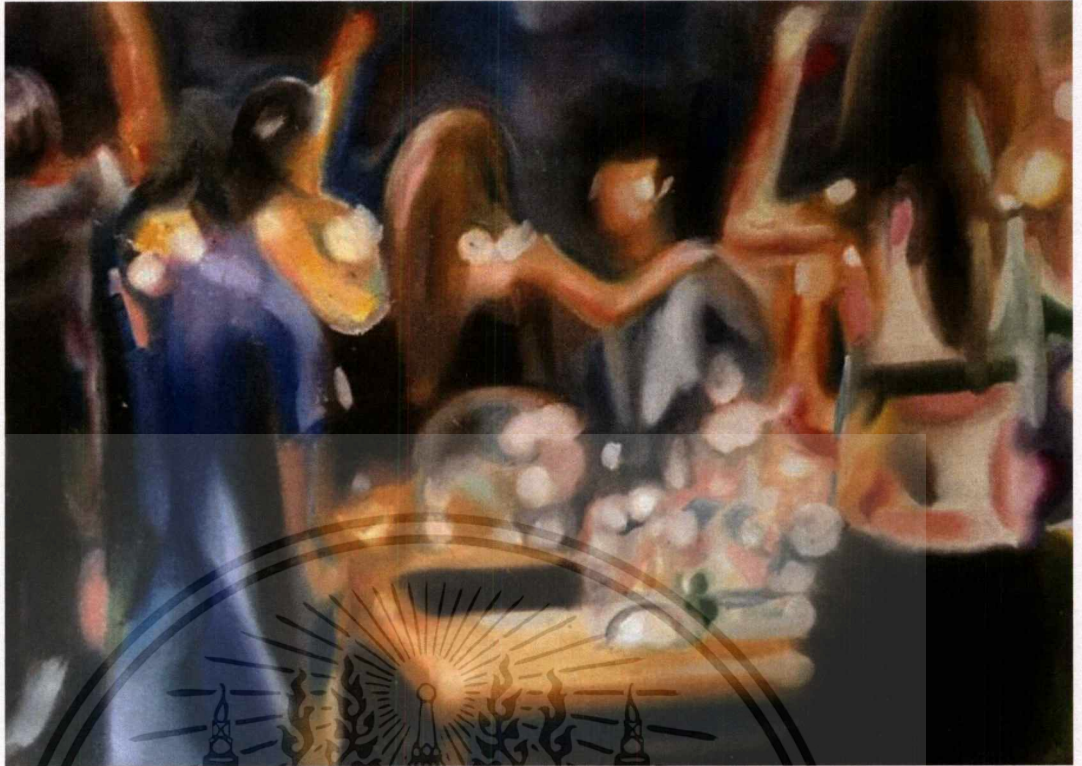

ภาพที่ 21 ภาพร่างชิ้นที่ 4

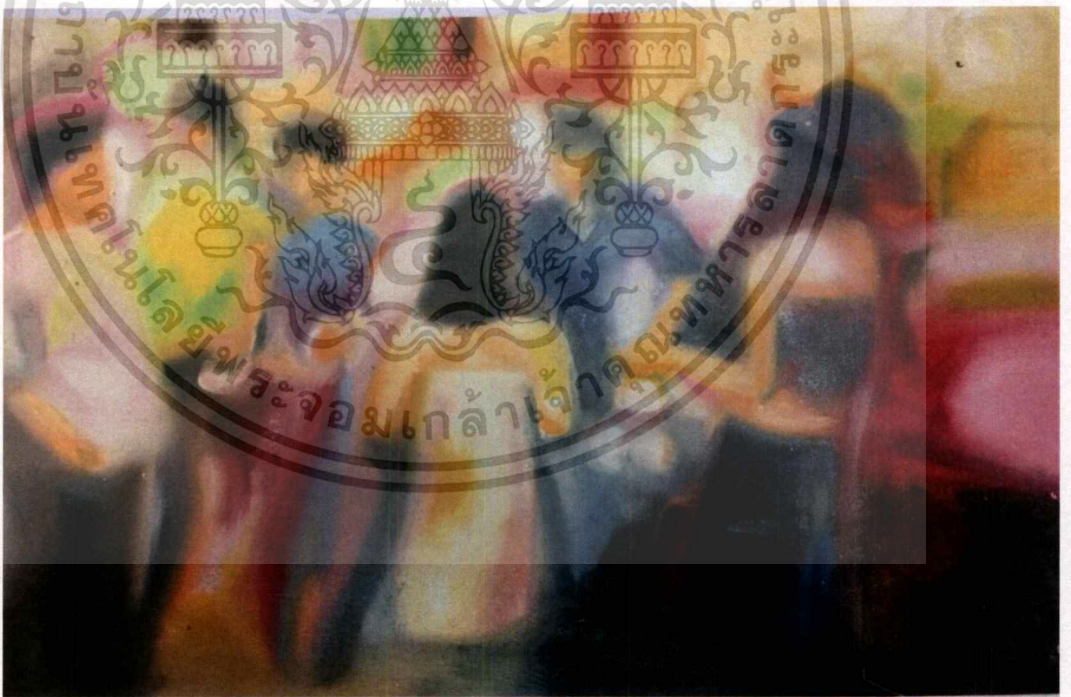

ภาพที่ 22 ภาพร่างชิ้น 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

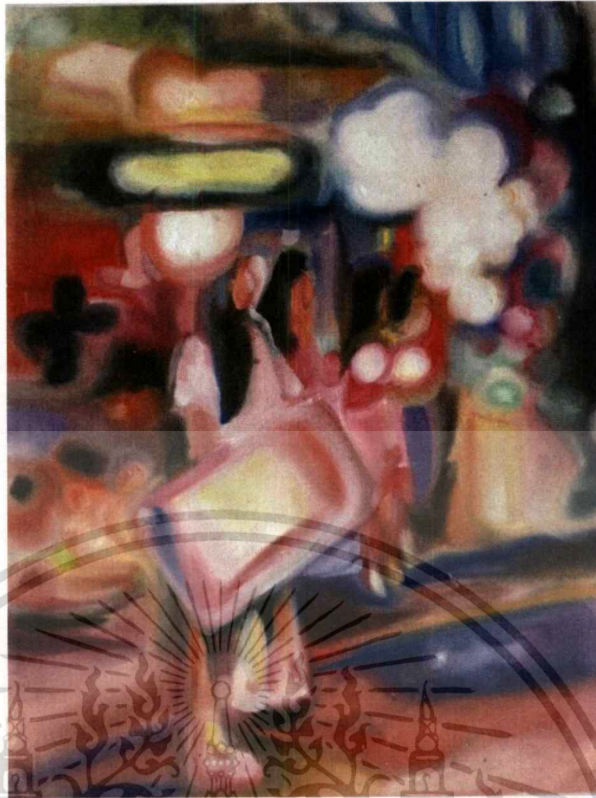

ภาพที่ 23 ภาพร่างชิ้นที่ 6

ภาพที่ 24 ภาพร่างชิ้นที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 25 ภาพร่างชิ้นที่ 8

ภาพชุดร่างชุดที่ 3

ภาพที่ได้รับการคัดเลือกได้แก่ ภาพชุดที่3 ภาพร่างชิ้นที่5 6 8

ภาพร่างชุดที่3ชิ้นที่5 เป็นภาพกลุ่มคนตามสถานที่ท่องเที่ยวที่แสงจัดทำให้แสงไหลรวมกับตัวกลุ่มคนทำให้เกิดรูปทรงของคนและแสงสีบรรยากาศกลมกลืนกัน

ภาพชุดที่3ชิ้นที่6เป็นภาพกลุ่มคนกำลังปาร์ตี้ในร้านเหล้าที่แสงออกท่าทางมีไฟที่กระพริบหลายสีทำให้เกิดแสงที่ตัวบริเวณคนกลมกลืนในแสงสีของบรรยากาศในร้าน

ภาพชุดที่3ชิ้นที่8 เป็นภาพถ่ายสถานที่ท่องเที่ยวที่ถือป้ายและกล่องบริจาคที่กลุ่มคนเยอะและเป็นเวลากลางคืนทำให้สีแสงไฟบริเวณนั้นดูสว่างและสีสวยงาม

3.2 กระบวนการสร้างงาน

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้านั้นแสดงออกด้วยการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ 2 มิติ โดยเน้นพื้นที่ รูปร่าง รูปทรง สี องค์ประกอบ การรวมกันของสีที่เก๋ขี้ให้เข้าหากันของภาพที่ทำให้เกิดเป็นบรรยากาศของสีกลมกลืนกับภาพในผลงานศิลปะของตนเองจากประสบการณ์

ที่ข้าพเจ้าได้พบเจอจากการมองเห็นภาพที่ไม่ชัดเจนหรือประสบการณ์ของข้าพเจ้าแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกทัศนคติของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้านำภาพร่างงานของแต่ละชุดที่ได้รับการคัดเลือกมาขยายเป็นงานศิลปนิพนธ์ โดยมีกระบวนการทำงาน ดังนี้

1. จัดเตรียมโครงเฟรมและผ้าใบอิงตามขนาดที่กำหนดไว้
2. จัดเตรียมเครื่องมือ อุปกรณ์ที่จะใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจัดเตรียมชุดพู่กัน ต้องใช้
3. ร่างภาพร่างแต่ละชุดที่ได้รับการคัดเลือกและใช้เครื่องฉายโปรเจกเตอร์ฉายให้การร่างภาพ
4. ใช้ดินสอสีร่างภาพทั่วทั้งภาพและใช้สีน้ำมันลงอีกรอบหนึ่ง
5. ลงสีชั้นที่สองให้ทั่วทั้งเฟรมเกลี่ยซ้ำอีกครั้ง เก็บรายละเอียด งานให้เสร็จ
6. ลงสีตรงส่วนที่ยังไม่เนียนเก็บรายละเอียดรายละเอียดความชัดเจนขึ้น
7. ลงสีที่สว่างที่สุดเพื่อคัดสีให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นและเกลี่ยส่วนที่ไม่เนียนของสีให้เข้าหากันให้เนียนดูกลมกลืนของชุดสี
8. เก็บรายละเอียดให้ทั่วทั้งภาพตกแต่งให้เสร็จเรียบร้อย รอชิ้นงานแห้ง พร้อมส่ง

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ในการวิเคราะห์กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ข้าพเจ้าได้แยกการวิเคราะห์ การสร้างสรรค์ผลงานทางจิตรกรรมออกเป็น 2 ส่วน คือส่วนของการวิเคราะห์ทัศนธาตุ(Visual Element) ได้แก่ เส้น (Line) รูปทรง (Forms) พื้นผิว (Texture) สี (Color) น้ำหนัก (Volum) ที่ว่าง (Space) เป็นการจับวางรูปแบบและทัศนธาตุของภาพให้เกิดความสมดุลทางความงามและความ เป็นเอกภาพ (Unity) ที่ลงตัว ส่วนที่สอง คือ ส่วนของการวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ ได้แก่ ความกลมกลืน (Harmony) ความหลากหลาย (Variety) ความสมดุล (Balance) สัดส่วน (Proportion) และความโดดเด่น (Dominance) โดยวัตถุประสงค์หลักในการวิเคราะห์เพื่อให้มีเป้าหมายในการทำงานอย่างแน่ชัดมั่นคงและมีกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานอย่างเป็นระบบและเป็นการค้นหา สืบค้นแนวทางความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีลักษณะเฉพาะตัวที่โดดเด่นและมีการ ต่อยอดของผลงานต่อไปในอนาคต

4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม

ของข้าพเจ้านำเสนอผลงานในรูปแบบ Expressionism โดยการนำเอามุมมองที่พบเจอมา สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ตามความรู้สึกในความคิดของตัวข้าพเจ้ารูปแบบส่วนใหญ่ได้มาจาก ประสบการณ์ที่พบเห็นตามสถานที่จริงแล้วจึงสร้างภาพร่างขึ้นมาจากการวาดภาพเส้นผ่านภาพถ่าย เพื่อกำหนดองค์ประกอบ

4.1.1 เรื่องราว (Subject)

เรื่องราวที่ปรากฏในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้บอกเล่าเรื่องราวของข้าพเจ้าที่ต้องการถ่ายทอด ออกมาเป็นรูปแบบงานจิตรกรรมบนผ้าใบได้รับแรงบันดาลใจจากการถ่ายภาพเอง โดยข้าพเจ้าได้ ภาพมาจากประสบการณ์ที่พบเห็นตามสถานที่จริงแล้วจึงสร้างภาพร่างขึ้นมาจากการวาดเส้นผ่าน ภาพถ่ายเพื่อกำหนดองค์ประกอบมาเป็นภาพต้นแบบแล้วจึงนำสีส้นและพื้นผิวของสีบรรยากาศที่ ข้าพเจ้ามองเห็นมามีส่วนร่วมในผลงานข้าพเจ้าจึงนำความพึงพอใจและความต้องการที่จะ สร้างสรรค์จินตนาการของข้าพเจ้าแสดงผ่านเทคนิคและฝีแปรงที่ถูกสร้างขึ้นเป็นผลงานจิตรกรรม

4.1.2 เนื้อหา (Content)

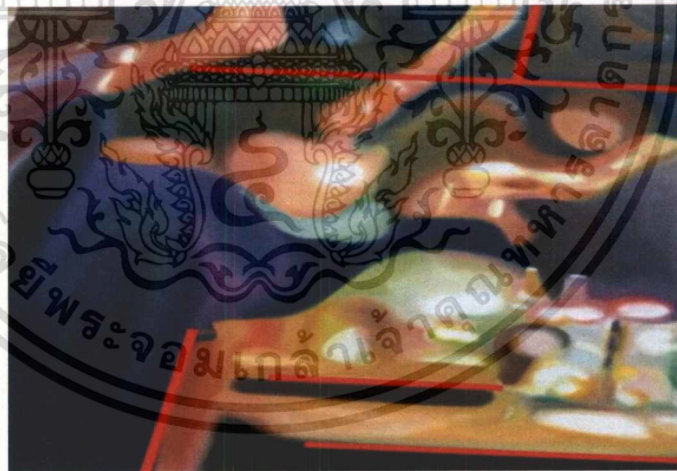
ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดความไม่ชัดเจนจากการรับรู้ของตัวข้าพเจ้าเองที่มองกลุ่มคนใน
ระยะที่ไม่ชัดเจนทำให้เกิดการเห็นรูปทรงแสงสีที่ผิดเพี้ยนไปโดยมีแสงสีรวมกันจนเกิดความงาม

4.1.3 การแสดงออก (Expression)

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ มีการแสดงออกอย่างเห็นได้ชัดในเรื่องของสีสันและพื้นผิว ซึ่งเป็
นการถ่ายทอดที่จัดจ้านตามความต้องการและจินตนาการของข้าพเจ้าผ่านภาษาจิตรกรรม โดยการนำ
ผู้หญิงกลุ่มคนมาจัดองค์ประกอบและการนำสีบรรยากาศที่มีอยู่มามีส่วนร่วมและการแสดงออกที่มี
ความโดดเด่นทางพื้นผิวและเทคนิคและการใช้สีบรรยากาศที่อยู่รอบบริเวณที่กลมกลืนมารวมอยู่
ด้วยกัน

4.1.4 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ผลงานชิ้นที่ 1 เส้น (Lines)

ภาพที่ 26 ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้น ผลงานชิ้นที่ 1

เส้นตรงและโค้ง สั้นยาว ช่วยทำหน้าที่ให้ภาพมีโครงสร้างที่มีทิศทางไม่แน่นอนไม่เป็น
ระเบียบสายตาติดตามได้ยากให้ความรู้สึกสับสนเป็นเส้นที่เคลื่อนไหวไร้ทิศทางขาดความสมดุล

ผลงานชิ้นที่ 1 รูปทรง (Forms)

ภาพที่ 27 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง ผลงานชิ้นที่ 1

รูปทรงคน เป็นจุดเด่นสุดของชิ้นงาน เป็นรูปทรงที่ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดออกมาให้เด่นที่สุด โดยการใช้สีบรรยากาศร่วมกับรูปทรงทำให้รูปทรงของคนมีความรวมตัวเข้ากันของสีบรรยากาศ

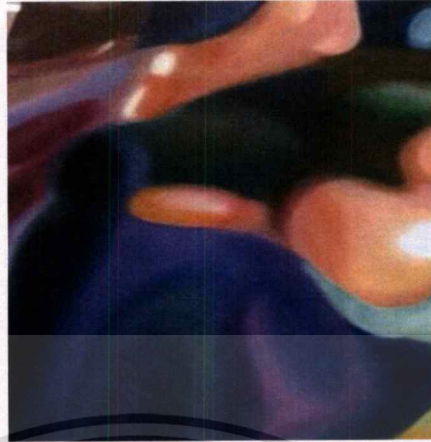
ผลงานชิ้นที่ 1 พื้นผิว (Textures)

ภาพที่ 28 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิว ผลงานชิ้นที่ 1

ใช้เทคนิคสีน้ำมันผสมลินสิดเมื่อสีหมาดๆแล้วจะทำให้เกลี่ยสีได้ง่ายขึ้นทำให้ได้พื้นผิวที่เนียนสีเข้าหากัน

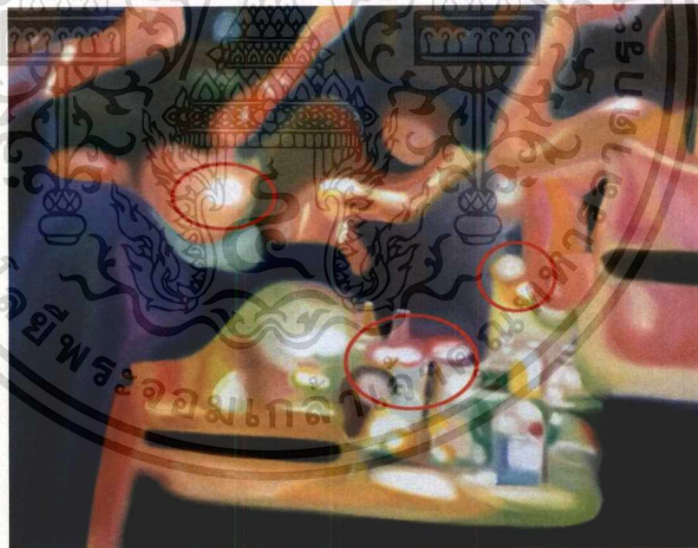
ผลงานชิ้นที่ 1 พื้นผิว (Textures)

ภาพที่ 29 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิว ผลงานชิ้นที่ 1

ใช้สีที่มีความทึบหรือเข้มเพื่อให้เกิดระยะแตกต่างจากพื้นผิวที่มีอยู่เพื่อให้เกิดความรู้สึกมีระยะมากขึ้น

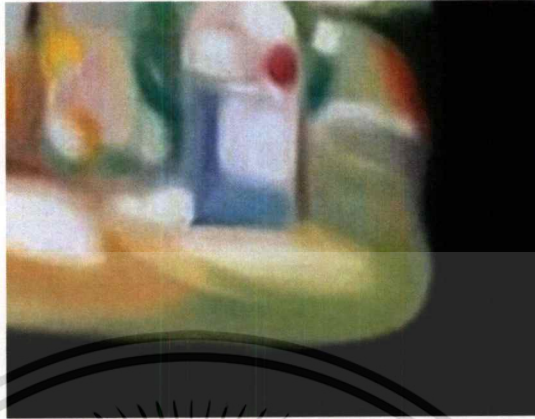
ผลงานชิ้นที่ 1 รูปทรง

ภาพที่ 30 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง ผลงานชิ้นที่ 1

เป็นแสงที่เกิดจากไฟทำให้เกิดเป็นรูปทรงที่สว่างเป็นลักษณะหลายแบบกลมหรือวงรี รูปทรงแปลกๆของแสงไฟและวัตถุ

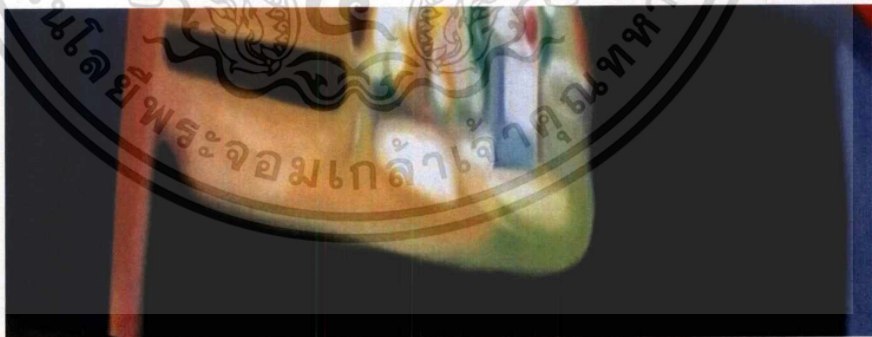
ผลงานชิ้นที่ 1 น้ำหนัก (Volume)

ภาพที่ 31 ภาพแสดงการวิเคราะห์น้ำหนัก ผลงานชิ้นที่ 1

ใช้สีอ่อนเพื่อให้ภาพสว่างและเป็นจุดเด่นกับตัวงาน มองแล้วรู้สึกสบายตา โลง เกิดพื้นที่ๆ ไม่อึดอัด และใช้สีเข้มเพื่อให้ภาพมีความสมดุลกับพื้นที่ๆ เป็นสีอ่อน

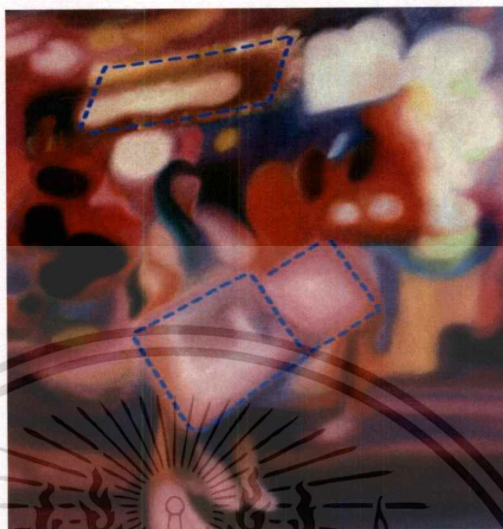
ผลงานชิ้นที่ 1 ที่ว่าง (Space)

ภาพที่ 32 ภาพแสดงการวิเคราะห์ที่ว่าง ผลงานชิ้นที่ 1

พื้นที่บนไม้ไผ่และโครงของหุ่นเป็นพื้นที่ที่ถูกสร้างขึ้น โดยใช้พื้นผิวเป็นตัวทำให้เกิดที่ว่างที่แทนค่าให้รู้สึกเป็นพื้นที่โทนสีมืดเพื่อช่วยให้ผลกระทบของภาพให้เกิดความสมดุลที่ลดความสว่างของวัตถุใก้ๆ ให้เด่นขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 2 เส้น (Lines)

ภาพที่ 33 ภาพแสดงการวิเคราะห์ที่เส้น ผลงานชิ้นที่ 2

เส้นของ โครงตึกแถวและป้ายไฟ โครงสร้างที่ช่วยครอบคลุมทุกส่วนของภาพให้มีความสมดุล เส้นจะเป็นตัวกำหนดขอบเขตของรูปทั้งหมดและพื้นที่เพื่อให้อุปทรงเกิดขึ้น

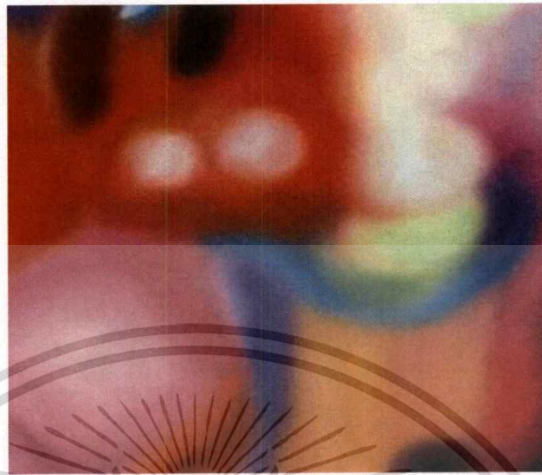
ผลงานชิ้นที่ 2 รูปทรง (Forms)

ภาพที่ 34 ภาพแสดงการวิเคราะห์ที่รูปทรง ผลงานชิ้นที่ 2

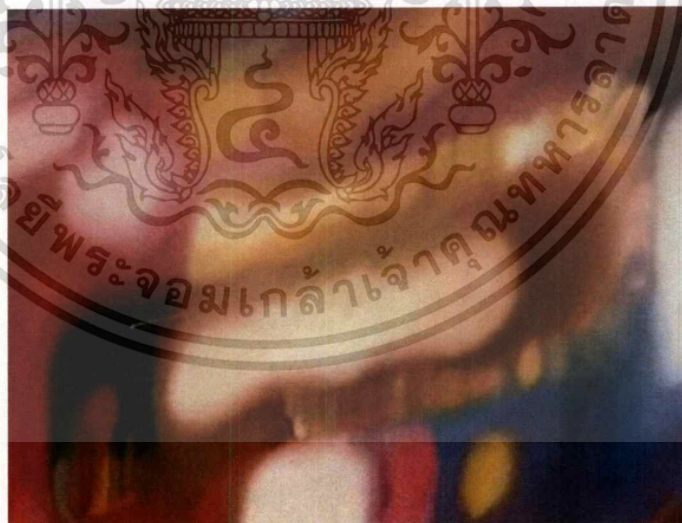
รูปผู้หญิงยื่นถือป้ายเป็นจุดเด่นที่เข้าพาดต้องการให้มีความสมดุลของบริเวณรอบด้านมีการใช้รูปทรงที่โค้งมน เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวของพื้นผิวและรูปทรงของตัวคน

ผลงานชิ้นที่ 2 พื้นผิว (Textures)

ภาพที่ 35 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิว ผลงานชิ้นที่ 2

เป็นภาพจากแสงไฟจากตึกที่สะท้อนรอบๆบริเวณพื้นถนนคนเดินทำให้บนถนนมีสี
บรรยากาศจากตึกกลมกลืนอยู่กับพื้น

ภาพที่ 36 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิว ผลงานชิ้นที่ 2

พื้นผิวตรงบนตึกอาคารเกิดจากเทคนิคสีน้ำมันเป็นส่วนที่ข้าพเจ้าต้องการให้เป็น
จุดสนใจรองจากคนใช้ฝีแปรงปิดให้เบลอทำให้สีรวมกันทำให้ภาพดูเคลื่อนไหว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2 สี (Color)

ภาพที่ 37 ภาพแสดงการวิเคราะห์สี ผลงานชิ้นที่ 2

สีส่วนใหญ่ในงานเป็นสีโทนร้อนและเย็นตัดกันให้ความรู้สึกร้อน มีพลัง สนุกสนาน ร่าเริง เคลื่อนไหว กระฉับกระเฉง อบอุ่น มีการแทรกสีโทนเย็นบรรยากาศด้านหลังในแต่ละที่เพื่อสร้างความสมดุล

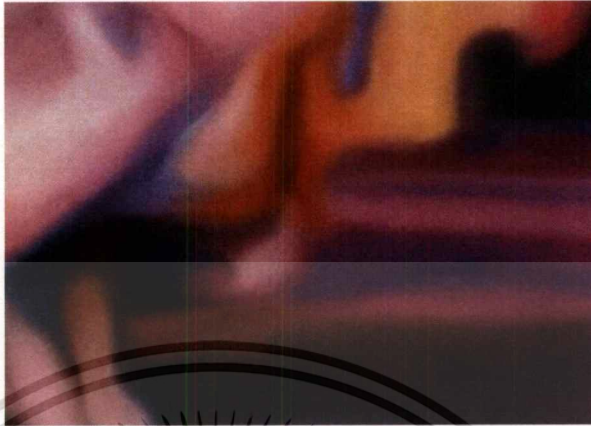
ผลงานชิ้นที่ 2 น้าหนัก (Volume)

ภาพที่ 38 ภาพแสดงการวิเคราะห์น้ำหนัก ผลงานชิ้นที่ 2

ใช้สีสว่างเป็นน้ำหนักของแสงไฟและมีสีโทนร้อนและเย็นรอบข้างๆทำให้เกิดระยะมีความเป็นแสงที่เกิดจากการไล่น้ำหนักของสีอ่อนไปสีเข้ม

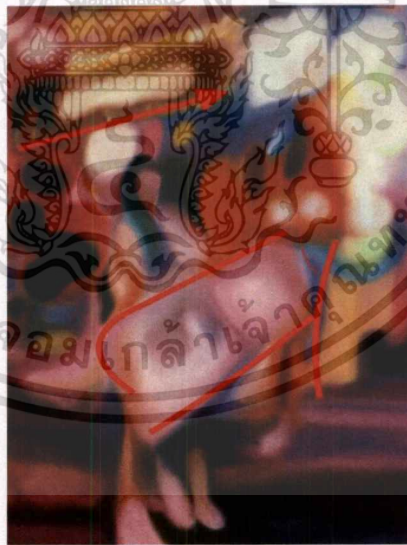
ผลงานชิ้นที่ 2 ที่ว่าง (Space)

ภาพที่ 39 ภาพแสดงการวิเคราะห์ที่ว่าง ผลงานชิ้นที่ 2

พื้นที่ว่างของบริเวณพื้นถนน เป็นพื้นที่ที่มีเพียงพื้นผิวสีบรรยากาศของแสงไฟแทรกเข้าไป เพื่อไม่ให้ส่วนของตึกและคนเกิดพื้นที่ว่างจนเกินไป ทำให้เกิดความรู้สึกที่สบายตา ไม่รกจนเกินไป

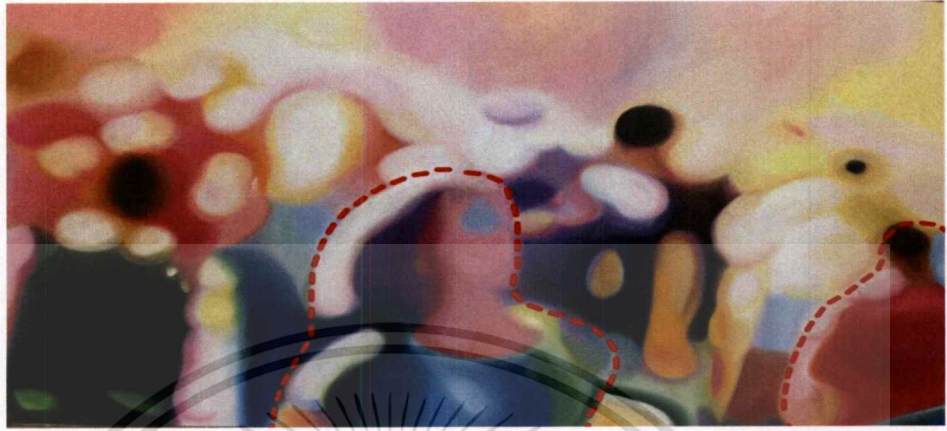
ผลงานชิ้นที่ 3 เส้น (Lines)

ภาพที่ 40 ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้น ผลงานชิ้นที่ 3

มีการใช้เส้นแนวตั้งแนวอนช่วยทำหน้าที่ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวซ้ำๆ ดูรู้สึกผ่อนคลาย และสบายตา เส้น โครงสร้างของผู้หญิงเป็นตัวกำหนดขอบเขตความสมดุลและจุดเด่นของผลงาน เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่สอดคล้องกับตัวงาน

ผลงานชิ้นที่ 3 รูปทรง (Forms)

ภาพที่ 41 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง ผลงานชิ้นที่ 3

รูปทรงของคนเป็นรูปทรงที่เป็นจุดเด่นของภาพและสร้างระยะของพื้นหลังทำให้ตัวคนเด่น

ผลงานชิ้นที่ 3 พื้นผิว (Texture)

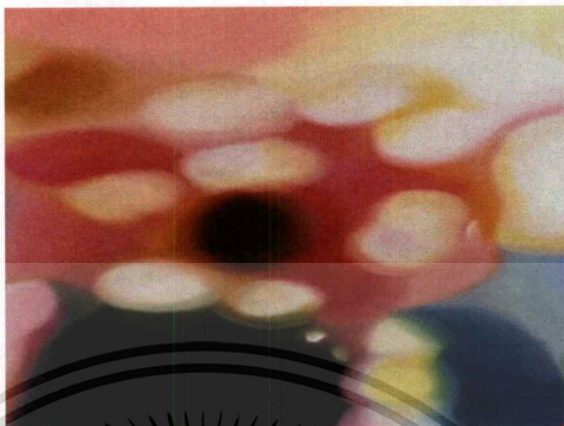

ภาพที่ 42 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิว ผลงานชิ้นที่ 3

ใช้เทคนิคเกลี่ยให้เนียน โดยใช้พู่กันค่อยๆ เกลี่ยให้สีเข้าหากันให้เกิดเป็นพื้นผิวของบรรยากาศเข้ามาแทรกบนตัวคนทำให้ความรู้สึกที่อ่อนช้อยอ่อนโยนมีความงามที่เป็นแบบฉบับของผู้หญิงและกลุ่มคนมีการใช้สีที่ไล่โทนตามน้ำหนักที่เหมาะสมและใช้สีที่สดขึ้นเพื่อเพิ่มจุดเด่นของตัวงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

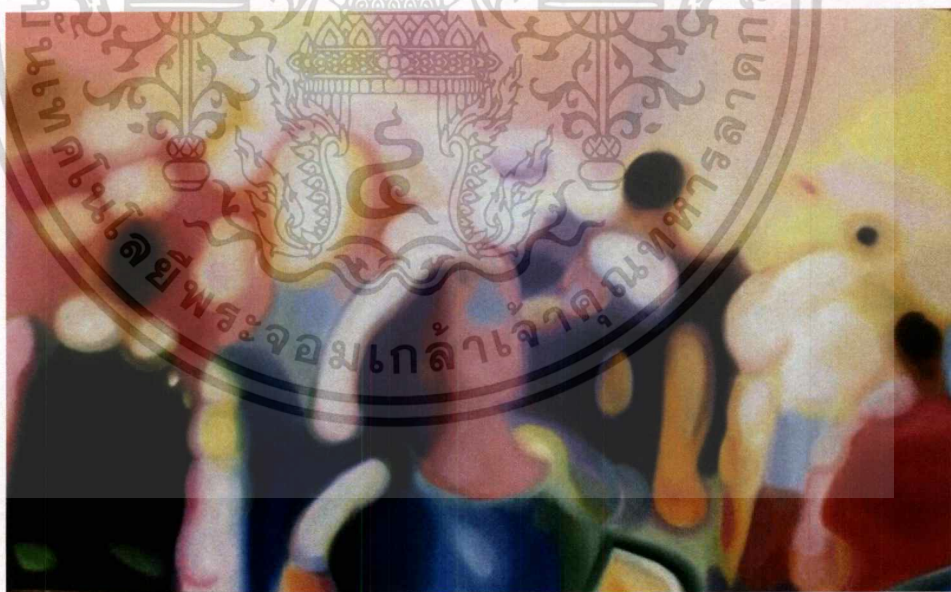
ผลงานชิ้นที่ 3 พื้นผิว (Texture)

ภาพที่ 43 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิว ผลงานชิ้นที่ 3

ใช้เทคนิคใช้สีแปลงไล่สีให้เข้าหากันเพื่อสร้างพื้นผิวและคัตน้ำหนักของแสงใช้สีเข้มเพื่อให้แทนที่เป็นบรรยากาศของเสื้อคน

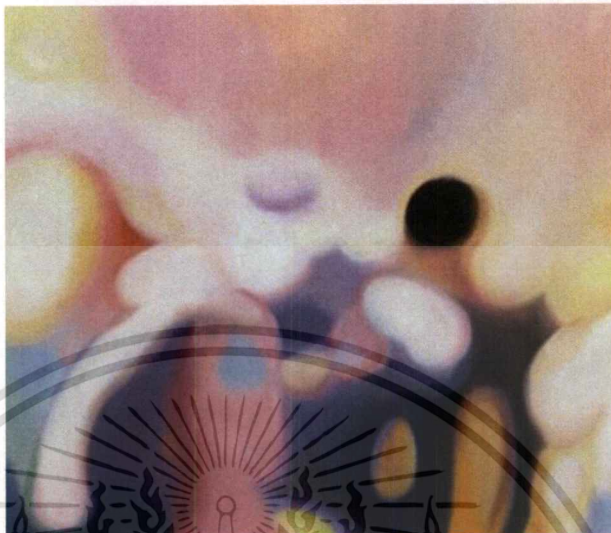
ผลงานชิ้นที่ 3 สี (Color)

ภาพที่ 44 ภาพแสดงการวิเคราะห์สี ผลงานชิ้นที่ 3

ใช้สีโทนเย็นเป็นสีโทนหลักของชิ้นงานใช้ความรู้สึกที่สงบสบายตาเบิกบานเป็นสีที่สามารถเพิ่มความสมดุลของภาพได้อย่างดี

ผลงานชิ้นที่ 3 น้ําหนัก (Volume)

ภาพที่ 45 ภาพแสดงการวิเคราะห์น้ำหนัก ผลงานชิ้นที่ 3

ใช้สีเข้มเพื่อสร้างน้ำหนักและมิติให้กับตัวผลงานทำให้มองเห็นรูปร่างที่มีความตันลึกมีการกระจายน้ำหนักให้เท่าๆ กัน เพื่อแสดงออกถึงระยะที่ตื้นลึกในตัวผลงาน

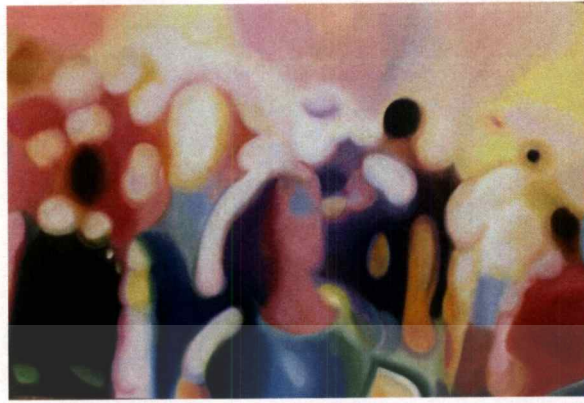
ผลงานชิ้นที่ 3 ที่ว่าง (Space)

ภาพที่ 46 ภาพแสดงการวิเคราะห์ที่ว่าง ผลงานชิ้นที่ 3

พื้นที่ว่างของพื้นที่หลังในพื้นที่สีฟ้าชมพูสว่างๆเป็นการเว้นระยะความสมดุลของภาพให้เกิดความสบายตาที่ไม่ทำให้ชิ้นงานดูเยอะหรือรกจนเกินไป โดยมีภาพคนกลางๆที่ช่วยให้พื้นที่ของพื้นที่หลังไม่ว่างหรือโล่งจนเกินไป

สี (Color)

ภาพที่ 47 ภาพตัวอย่างการวิเคราะห์สีของจิตรกรรมสีน้ำมัน

สีของศิลปนิพนธ์ชุดนี้ จะมีลักษณะที่เป็นสีของความจริงจากภาพรูปถ่ายคู่ตรงข้ามมีการตัดกันของสี มีทั้งสีวรรณะร้อนและเย็น ภาพรวมของสีในงานจะเป็นสีที่ดูสว่าง สบายตา สีของกลุ่มคนที่มีความสดใสทำให้ดึงดูดความสนใจของผู้รับชมได้และส่วนที่มีมวลปริมาตรซึ่งเป็นสีของกระบวนการจิตรกรรมสีน้ำมันโดยใช้เทคนิคเกลี่ยเนียน

น้ำหนัก (Volume)

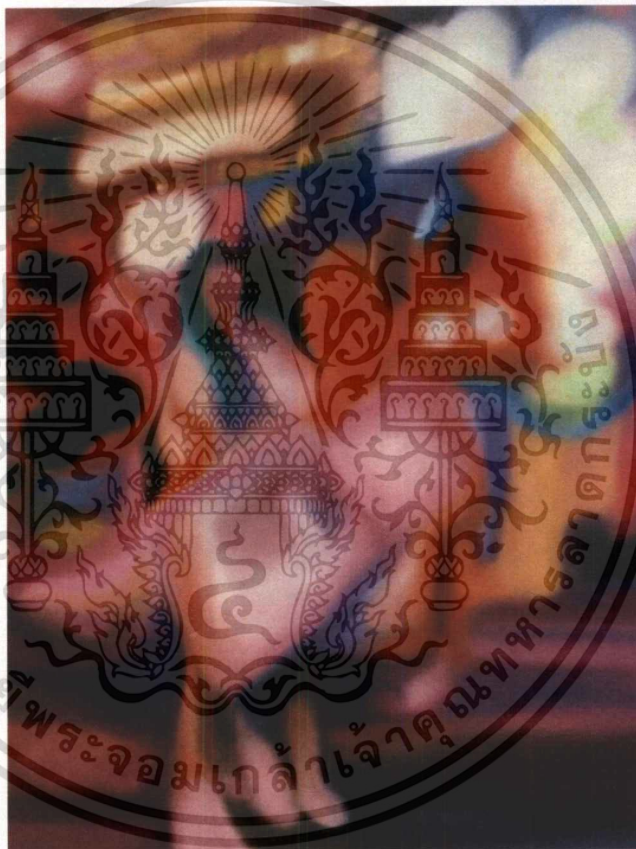
ภาพที่ 48 ภาพแสดงการวิเคราะห์น้ำหนัก

เรื่องของน้ำหนักของศิลปนิพนธ์ชุดนี้ จะมีลักษณะน้ำหนักให้น้ำหนักแสงเงาครบถ้วน เนื่องจากเป็นภาพจากรูปถ่ายด้วยและต้องการใช้น้ำหนักที่ครบถ้วนเพื่อความสมจริงในตัวตน (feeling)

4.1.4 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

ผลงานชิ้นที่ 1 ความกลมกลืน (Harmony)

ทิศทางของเส้นที่เว้นที่ว่างให้เกิดความกลมกลืนมีความหมายทางทัศนียภาพอย่างลงตัว ประกอบกับโครงสร้างของผลงานที่โดยรวมเป็นสีวรรณะร้อน เช่น สีแดง ส้ม เหลือง ช่วยให้ภาพมีความเป็นจุดเด่นและการกระจายของสีที่จะช่วยให้ภาพมีความกลมกลืน อีกทั้งมีการเชื่อมโยงทางทัศนศิลป์ (Visual Link) คือการใช้สีและพื้นผิวมามีส่วนร่วมในการสร้างองค์ประกอบในส่วนของบรรยากาศที่มีแสงไฟกลมกลืนและเข้ากันของตัวกลุ่มคน

ภาพที่ 49 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความกลมกลืน ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 1 ความหลากหลาย (Variety)

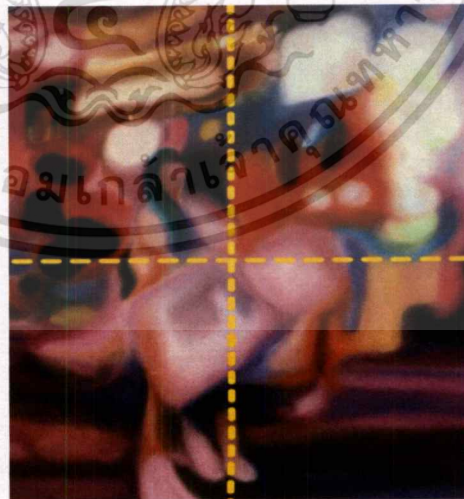
ความหลากหลายของผลงานชิ้นนี้เกิดจากการใช้โทนสีร้อนและเย็นอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือมีการวางสีส้มและสีฟ้าให้ขัดแย้งกันเป็นพื้นหลังและการใช้สีบรรยากาศที่มีจุดเด่นและพื้นผิวมาเป็นส่วนร่วมด้วยนั้น เพื่อสร้างความหลากหลายของสีและเทคนิคที่ปรากฏอยู่บนผลงาน

ภาพที่ 50 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความหลากหลาย ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 1 ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของภาพนี้ อยู่ที่ความสมดุลของผลงานที่เกิดจากการต้องการให้ภาพมีรูปแบบและการจัดวางที่มีความเหมาะสมการจัดวางสีและน้ำหนักที่เกิดความสมดุลของน้ำหนักของสี

ภาพที่ 51 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสมดุล ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 1 สัดส่วน (Proportion)

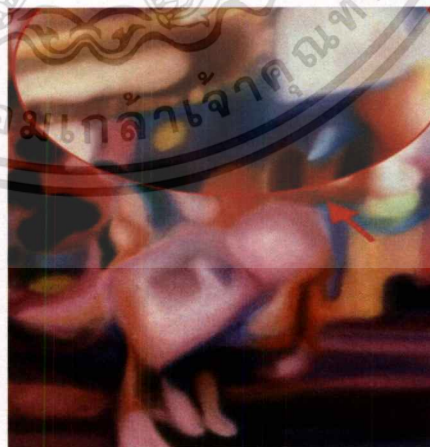
สัดส่วนที่เหมาะสมของงานเกิดจากการจัดขนาดของลวดลายและโทนสีอยู่ในตำแหน่งที่พอดีและเหมาะสมด้านองค์ประกอบและสัดส่วนของการลงสี น้ำหนัก และพื้นผิวที่ถูกสร้างและจัดวางโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการจัดวาง จนทำให้สีและรูปทรงทั้งสองรวมกันอย่างลงตัว

ภาพที่ 52 ภาพแสดงการวิเคราะห์สัดส่วนผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 1 ความเป็นเด่น (Dominance)

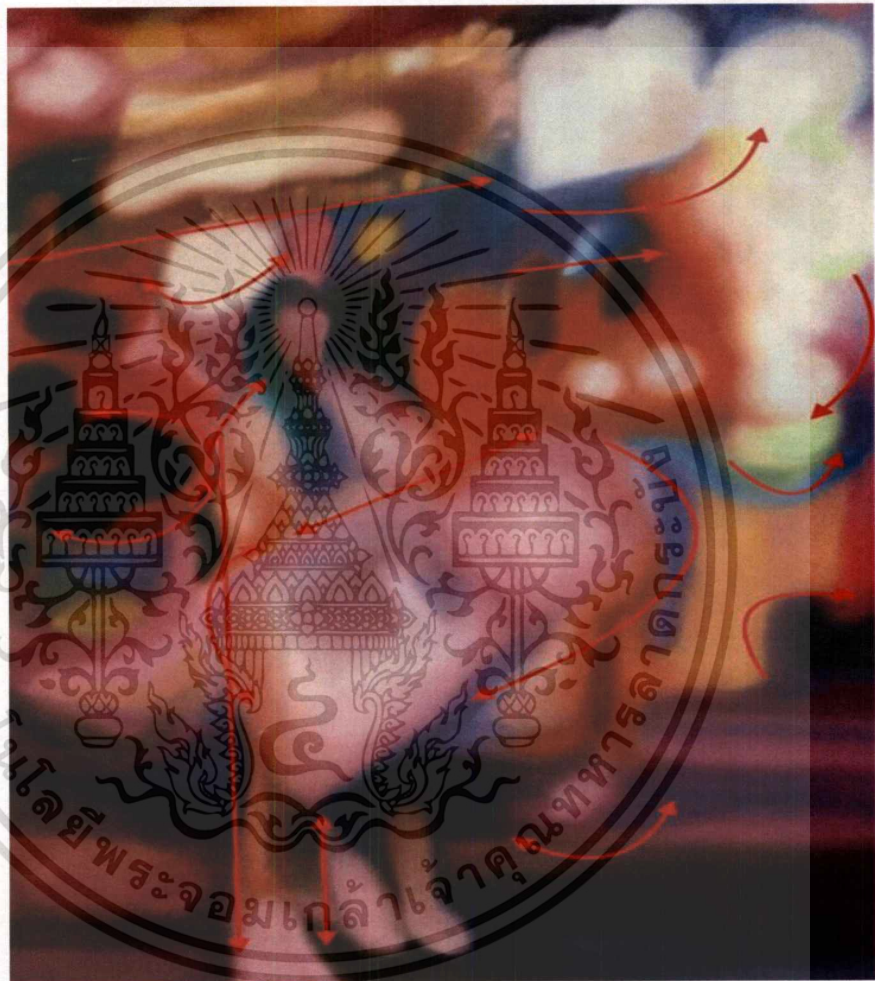
ภาพนี้มีจุดเด่น จุดรวมสายตา (Focal point) คือ กลุ่มคนที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบ เป็นศูนย์กลางของภาพ โดยการแยกพื้นผิวและโทนสีที่เกิดจากการสร้างภาพให้มีทั้งจุดเด่นและจุดรอง

ภาพที่ 53 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเป็นเด่น ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 1 ความเคลื่อนไหว (Movement)

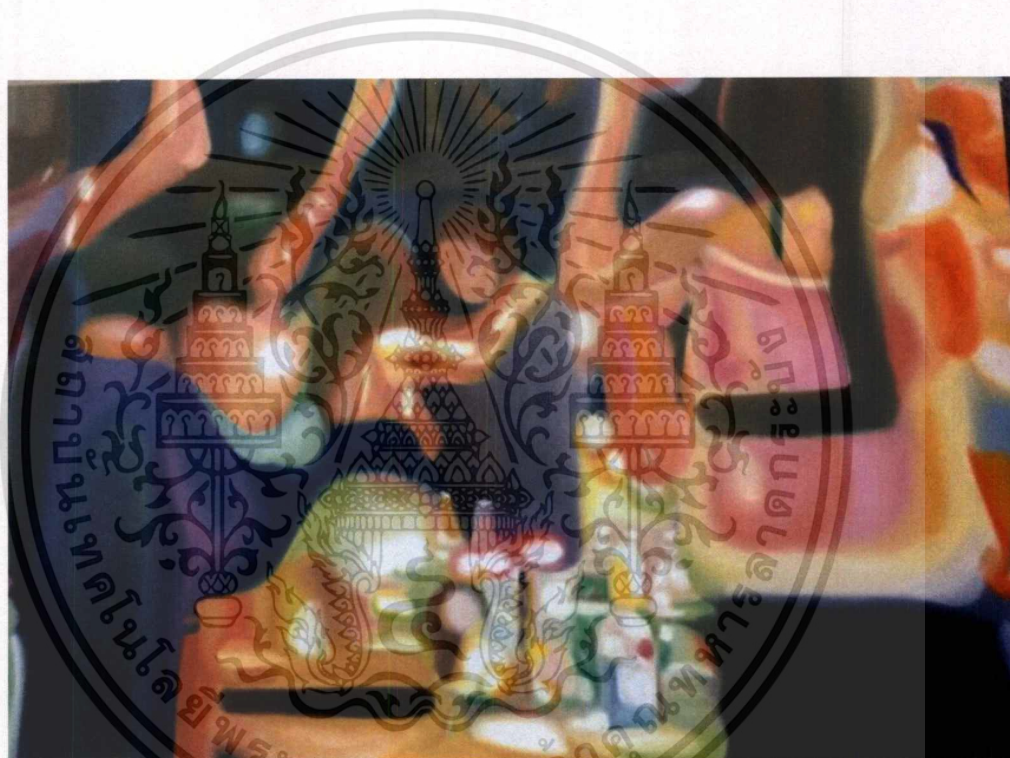
ความเคลื่อนไหวในผลงานชิ้นนี้เกิดจากการสร้างพื้นผิวและการสร้างโทนสีที่ถูกไล่โทนสีตามน้ำหนักและความเหมาะสมทำให้เกิดความเคลื่อนไหวและการใช้ฝีแปรงเกลี่ยให้สีกลืนกันทำให้ดูภาพเคลื่อนไหว

ภาพที่ 54 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 2 ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนมีความหมายทางทัศนียภาพอย่างลงตัวประกอบกับ โครงสีของผลงานที่ โดยรวมเป็นสีวรรณะเย็นช่วยให้ภาพมีความเป็นจุดเด่นและการกระจายของสีที่จะช่วยให้ภาพมีความกลมกลืน คือการใช้สีของบรรยากาศองค์ประกอบในส่วนของบรรยากาศช่วยให้ภาพดูมีมิติ และเกิดพื้นผิวที่ช่วยให้ภาพมีความสอดคล้องและกลมกลืน ง่ายต่อการมองและลื่นลื่นให้เห็นถึงความงามของความเบลอที่เกิดจากระยะการเคลื่อนไหว ซึ่งสามารถทำให้เคลื่อนไปตามไปในทางเดียวกัน

ภาพที่ 55 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความกลมกลืน ผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายของผลงานชิ้นนี้เกิดจากการใช้โทนสีที่ฉูดฉาดและขัดแย้งกันอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือมีการวางสีส้มและสีฟ้าให้ขัดแย้งกันเป็นพื้นหลังและการใช้สีบรรยากาศจุดเด่น เพื่อสร้างความหลากหลายของสีและเทคนิคที่ปรากฏอยู่บนผลงาน

ภาพที่ 56 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความหลากหลาย ผลงานชิ้นที่ 2
ผลงานชิ้นที่ 2 ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของภาพนี้อยู่ที่ความสมดุลของผลงานที่เกิดจากการต้องการให้ภาพมีรูปแบบและการจัดวางที่มีความเหมาะสม การจัดวางสีและน้ำหนักที่เกิดความสมดุลของน้ำหนักของสี ค่าความสว่างและความมืดของโทนสี

ภาพที่ 57 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสมดุล ผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2 สัดส่วน (Proportion)

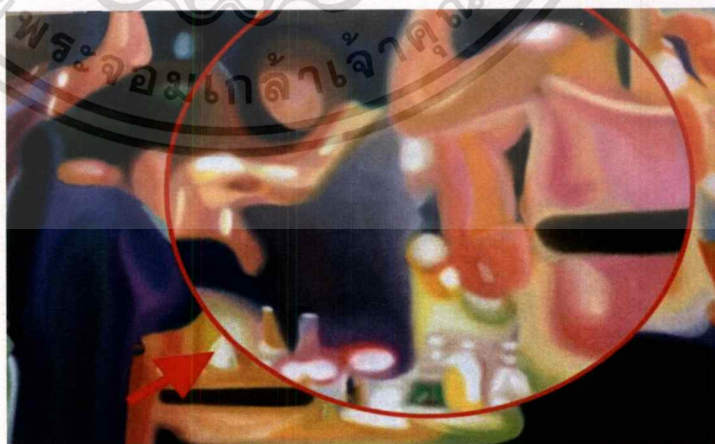
สัดส่วนที่เหมาะสมของงานเกิดจากการจัดขนาดของลวดลายและโทนสีอยู่ในตำแหน่งที่พอดีและเหมาะสมด้านองค์ประกอบและสัดส่วนของการลงสี น้ำหนัก และพื้นที่ที่ถูกสร้างและจัดวาง โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการจัดวาง

ภาพที่ 58 ภาพแสดงการวิเคราะห์สัดส่วน ผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 2 ความเป็นเด่น (Dominance)

ภาพนี้มีจุดเด่น จุดรวมสายตา (Focal point) คือ กลุ่มคนที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบ เป็นศูนย์กลางของภาพ โดยการแยกความชัด โทนสีที่เกิดจากการสร้างภาพให้มีทั้งจุดเด่นและจุดรอง

ภาพที่ 59 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเป็นเด่น ผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 2 ความเคลื่อนไหว (Movement)

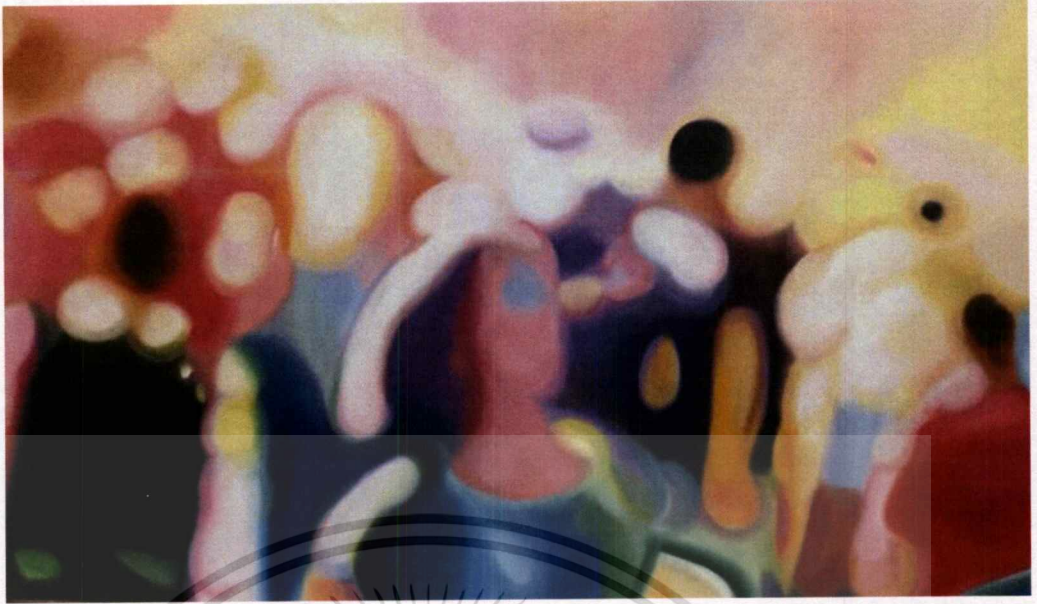
ความเคลื่อนไหวในผลงานชิ้นนี้เกิดจากการสร้างพื้นผิวและการสร้างโทนสีที่ดูใกล้เคียงกันตามน้ำหนักและความเหมาะสมทำให้เกิดความเคลื่อนไหว

ภาพที่ 60 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว ผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 3 ความกลมกลืน (Harmony)

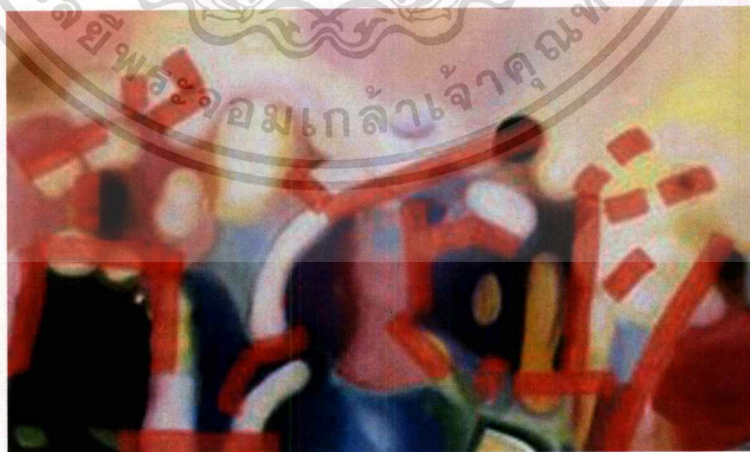
ทิศทางของเส้นที่เว้นที่ว่างให้เกิดความกลมกลืนมีความหมายทางทัศนียภาพอย่างลงตัว ประกอบกับ โครงสีของผลงานที่โดยรวมเป็นสีวรรณะร้อน เช่น สีแดง ส้ม เหลือง ช่วยให้ภาพมีความเป็นจุดเด่นและการกระจายของสีที่จะช่วยให้ภาพมีความกลมกลืน อีกทั้งมีการเชื่อมโยงทางทัศนศิลป์ (Visual Link) คือการใช้สีและพื้นผิวมีส่วนร่วมในการสร้างองค์ประกอบในส่วนของบรรยากาศช่วยให้ภาพดูมีชีวิตและเกิดพื้นผิวที่ช่วยให้ภาพมีความสอดคล้องและกลมกลืน นอกจากนี้ยังให้สีสันและลดทอนที่ง่ายต่อการมองและดึงสายตาให้เห็นถึงความงามของความเบลอที่เกิดจากระยะการเคลื่อนไหว ซึ่งสามารถทำให้เคลื่อนไปตามในทางเดียวกันตามความกลมกลืนของภาพนั่นเอง

ภาพที่ 61 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความกลมกลืน ผลงานชิ้นที่ 3

ผลงานชิ้นที่ 3 ความหลากหลาย (Variety)

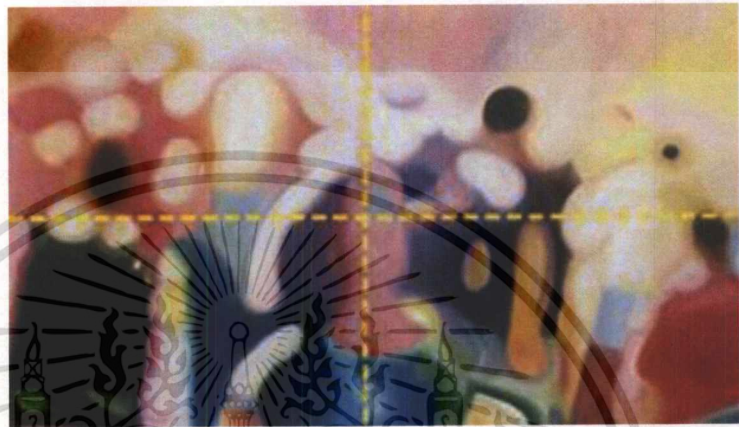
ความหลากหลายของผลงานชิ้นนี้เกิดจากการใช้โทนสีที่ดูชัดเจนและขัดแย้งกันอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือมีการวางสีส้มและสีฟ้าให้ขัดแย้งกันเป็นพื้นหลังและการใช้สีบรรยากาศจุดเด่นและการนำพื้นผิวมาส่วนร่วมด้วย เพื่อสร้างความหลากหลายของสีและเทคนิคที่ปรากฏอยู่บนผลงาน

ภาพที่ 62 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความหลากหลาย ผลงานชิ้นที่ 3

ผลงานชิ้นที่ 3 ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของภาพนี้อยู่ที่ความสมดุลของผลงานที่เกิดจากการต้องการให้ภาพมีรูปแบบและการจัดวางที่มีความเหมาะสมการจัดวางสีและน้ำหนักที่เกิดความสมดุลของน้ำหนักของสี ค่าความสว่างและความมืดของโทนสีนอกจากนี้ยังมีการสร้างมิติของภาพโดยการวาดลายเส้นของพื้นหลังอย่างละเอียด

ภาพที่ 63 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสมดุล ผลงานชิ้นที่ 3

สัดส่วน (Proportion)

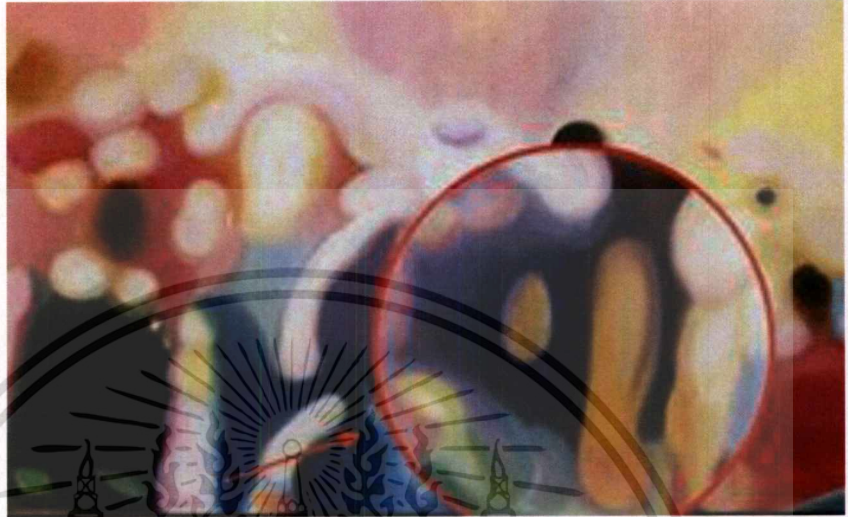
สัดส่วนที่เหมาะสมของงานเกิดจากการจัดขนาดของวาดลายและโทนสีอยู่ในตำแหน่งที่พอดีและเหมาะสม ด้านองค์ประกอบและสัดส่วนของการลงสี น้ำหนัก และพื้นผิวที่ถูกสร้างและจัดวางโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการจัดวาง จนทำให้สีและรูปทรงทั้งสองรวมกันอย่างลงตัว

ภาพที่ 64 ภาพแสดงการวิเคราะห์สัดส่วน ผลงานชิ้นที่ 3

ความเป็นเด่น (Dominance)

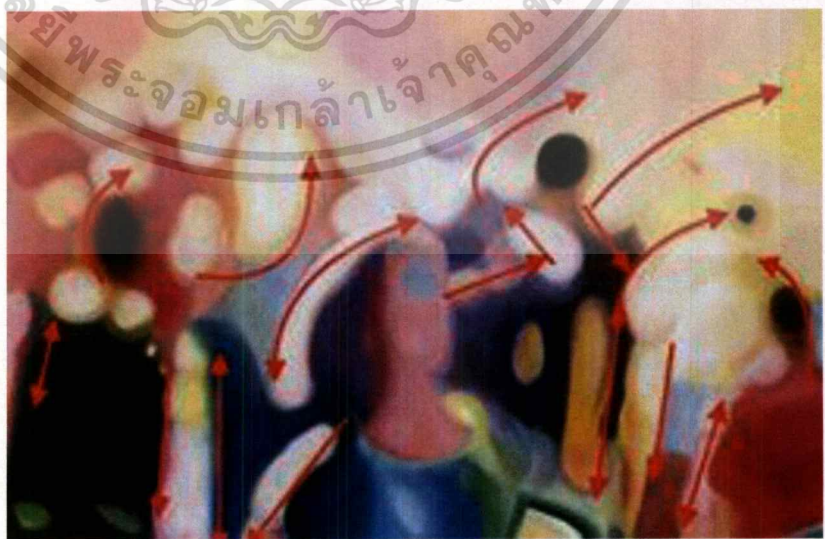
ภาพนี้มีจุดเด่นจุดรวมสายตา (Focal point) คือ กลุ่มคนที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบ เป็น ศูนย์กลางของภาพ โดยการแยกระยะของคนทำให้เกิดจุดเด่นของคนชัดขึ้น

ภาพที่ 65 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเป็นเด่น ผลงานชั้นที่ 3

ผลงานชั้นที่ 3 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในผลงานชิ้นนี้เกิดจากการสร้างพื้นผิวและการสร้างโทนสีที่ถูกละโหลกสี ตามน้ำหนักและความเหมาะสมทำให้เกิดความเคลื่อนไหว

ภาพที่ 66 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว ผลงานชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด ความงามในความเบลอ ความสวยงามในอุดมคติของสังคมทั่วไป ส่วนใหญ่คือความชัดเจนไม่ว่าจะเป็นการถ่ายภาพที่ชัดเจนหรือการดูภาพยนตร์ที่คมชัดแต่ในความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้าความสวยงามไม่จำเป็นต้องชัดเจนเสมอไป ความไม่ชัดเจนอาจทำให้ตัวเราเห็นสิ่งที่ใหม่ก็เป็นได้ เช่น แสง สี ที่ผิดรูป องค์ประกอบที่ผิดเพี้ยนไปทั้งนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ทางสุนทรียศาสตร์ที่พบเจอของตัวเอง

ข้าพเจ้ามีปัญหาทางด้านสายตาที่ทำให้สายตาหรือการมองเห็นไม่ค่อยชัดทำให้จำหน้าบุคคลหรือเพื่อนนั้นเลือนลางจากระยะการมองเห็นเป็นภาพซ้อนและเบลอการที่มองกลุ่มคนเยอะๆทำให้ไม่โฟกัสมองไม่เห็นรายละเอียดของผู้คนนั้นไม่ชัดเจนทำให้ผู้คนหน้าเนียนสีสันทสวยงามที่เกิดจากการไหลรวมกันของรูปทรงที่บิดเบี้ยวและสีบรรยากาศรอบข้างทำให้เกิดความงาม

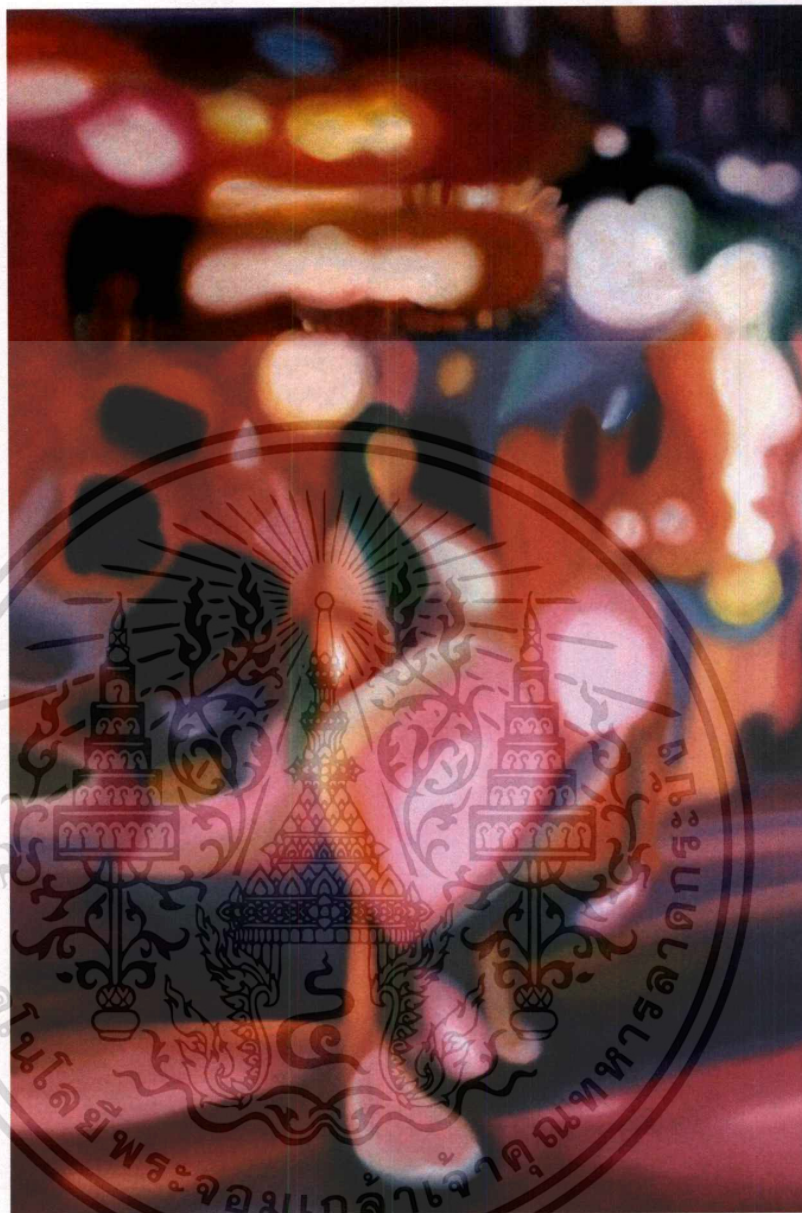
ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดความไม่ชัดเจนจากการรับรู้ของตัวข้าพเจ้าเองที่มองกลุ่มคนในระยะที่ไม่ชัดเจนทำให้เกิดการเห็นรูปทรงแสงสีที่ผิดเพี้ยนไปโดยมีแสงสีรวมกันจนเกิดความงาม ข้าพเจ้าต้องการสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกของความเป็นจิตรกรรมที่มีการผสมระหว่างกลุ่มคนและเทคนิคปิดเบลอเพื่อให้รู้สึกในพื้นที่เดียวกันอย่างลงตัว ด้วยแสง สี และบรรยากาศ

การสร้างศิลปนิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูล

ค้นหาแรงบันดาลใจเพื่อสร้างสรรค์งานมีการพัฒนาแนวคิดทัศนคติและรูปแบบตลอดจนการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติงานจึงสามารถสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวให้ข้าพเจ้าและสร้างความแปลกใหม่ให้กับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในอนาคตต่อไปเพื่อก้าวต่อไปในวงการศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

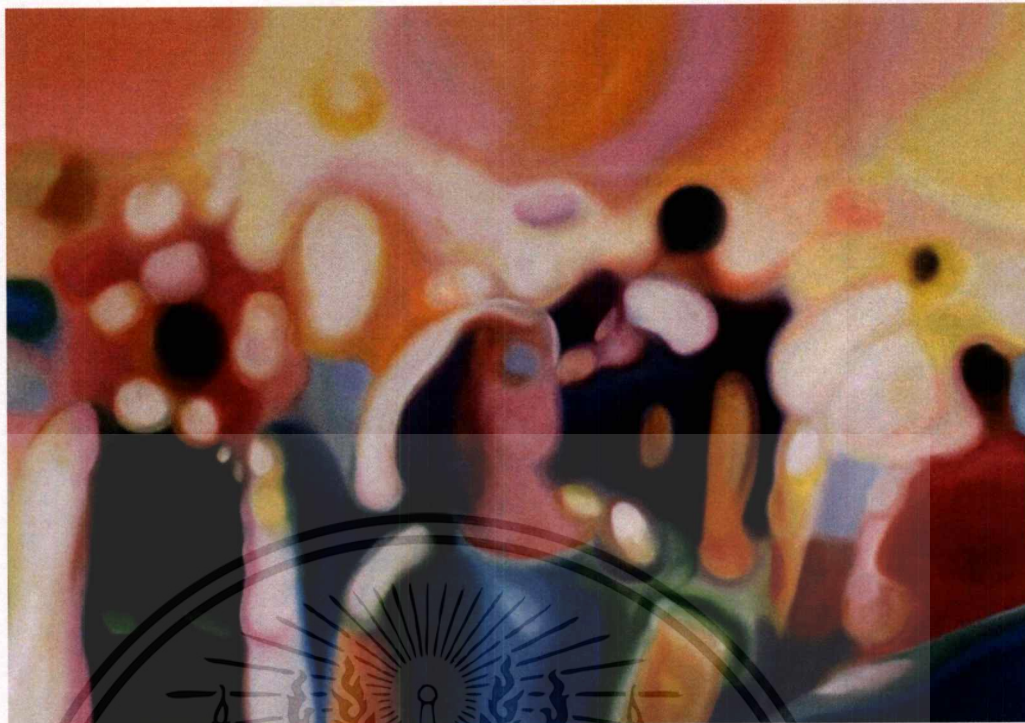

ภาพที่ 67 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1
ชื่อผลงาน ความงามในความเบลอ
เทคนิค จิตรกรรมสีน้ำมัน
ขนาด 140 x 180 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 68 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2
ชื่อผลงาน ความงามในความเบลอ
เทคนิค จิตรกรรมสีน้ำมัน
ขนาด 200 x 150 ซม.

ภาพที่ 69 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน ความงามในความเบลอ

เทคนิค จิตรกรรมสีน้ำมัน

ขนาด 200 x 140 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นายวีรภัทร แก้วเพ็ง
 วัน เดือน ปีเกิด 9 กันยายน 2538 ที่กรุงเทพมหานคร
 ที่อยู่ 39/202 หมู่บ้าน เคซีกรีนวิลล์ หมู่ 12 ต.หนองจอก อ.หนอง
 จอก จ.กรุงเทพมหานคร 10530
 ประวัติการศึกษา 2556 วิทยาลัยช่างศิลป์ลาดกระบัง
 2558-2561 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
 ลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปกรรม
 สาขาวิชาจิตรกรรม

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ความงามในความเบลอ
	Beauty in Blur
ชื่อ	นายวีรภัทร แก้วเพ็ง
รหัสนักศึกษา	57020519
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560 - 2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร. มล. โอภาจรีส นันทวัน

บทคัดย่อ

ความสวยงามในอุดมคติของสังคมทั่วไปส่วนใหญ่คือความชัดเจนไม่ว่าจะเป็นการถ่ายภาพที่ชัดเจนหรือการดูภาพยนต์ที่คมชัดแต่ในความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้าความสวยงามไม่จำเป็นต้องชัดเจนเสมอไป ความไม่ชัดเจนอาจทำให้ตัวเราได้เห็นสิ่งที่ใหม่ก็เป็นได้ เช่น แสง สี ที่ผิดรูปองค์ประกอบที่ผิดเพี้ยนไปทั้งนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ทางสุนทรียศาสตร์ที่พบเจอของตัวเอง

ข้าพเจ้ามีปัญหาทางด้านสายตาที่ทำให้สายตาหรือการมองเห็นไม่ค่อยชัดทำให้จำหน้าบุคคลหรือเพื่อนนั้นเดือนกลางจากระยะการมองเห็นเป็นภาพซ้อนและเบลอการที่มองกลุ่มคนเยอะๆ ทำให้ไม่โฟกัสมองไม่เห็นรายละเอียดของผู้คนนั้นไม่ชัดเจนทำให้ผู้คนหน้าเนียนสีส้นสวยงามที่เกิดจากการไหลรวมกันของรูปทรงที่บิดเบี้ยวและสีบรรยากาศรอบข้างทำให้เกิดความงามความไม่สมบูรณ์แบบของตัวข้าพเจ้าจึงอยากนำเสนอและถ่ายทอดความไม่สมบูรณ์ของภาพผ่านงานศิลปะด้วยรูปแบบของ painting โดยยึดหลักของศิลปะ expression เป็นเทคนิคการ paint เฉพาะของตัวข้าพเจ้าโดยวิธีการใช้ฝีแปรงให้ความเบลอจากการเคลื่อนให้ชุดสีเข้าหากันให้รู้สึกถึงความไม่ชัดเจน